

1. ÚVOD	1
2. CHARAKTERISTIKA BIOREGIONU.....	1
Českobudějovický bioregion	1
Sušický bioregion	1
3. POPIS ŘEŠENÉHO ÚZEMÍ	1
Velikost řešeného území, administrativní příslušnost	1
Geomorfologické zařazení.....	2
Hydrologické zařazení	2
Nástin půdních poměrů	2
Klimatické poměry	3
Původní vegetace dle rekonstrukčních map	3
4. SOUČASNÝ STAV KRAJINY.....	4
Zemědělství.....	4
Lesnictví.....	5
5. LOKÁLNÍ ÚZEMNÍ SYSTÉM EKOLOGICKÉ STABILITY.....	5
Metodika práce.....	5
Stanovení základních biogeografických jednotek (STG)	5
Erozní ohrožení	6
Organizační opatření:	7
Agrotechnická opatření:	7
Technická opatření:	7
Vodní eroze	8
Větrná eroze	8
Vymezení kostry ekologické stability	8
Systém biocenter a biokoridorů.....	8
Minimální šířky biokoridorů lokálního významu	8
Minimální velikost biocenter lokálního významu	9
Maximální délky lokálních biokoridorů a jejich přípustné přerušení	9
Maximální délky regionálních biokoridorů a jejich přípustné přerušení	9
Minimální šířky biokoridorů regionálního významu	9
Interakční prvky	9
Zvláště chráněná území, památné stromy a významné krajinné prvky	10
Doplnění ÚSES nad minimální parametry	10
Seznam doporučených dřevin pro zakládání prvků ÚSES	10
Ošetřování lučních porostů v rámci prvků ÚSES.....	11
6. ZÁVĚR - VÝZNAM ÚSES.....	11
Základní doporučení pro zlepšení ekologické funkce krajiny:	12
7. REGULATIVY PRO PLOCHY ZAŘAZENÉ DO ÚSES	12
1) Biocentra.....	12
2) Biokoridory.....	12
8. SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY	13
9. TABULKY PRVKŮ ÚSES.....	13

1. ÚVOD

Předložený územní systém ekologické stability Drahonice má za úkol po ekologické stránce vyhodnotit řešené území a zároveň zohlednit všechny oprávněné zájmy a představy společnosti v dané části krajiny. Jde o optimalizaci územního systému ekologické stability v rámci standardního územně - plánovacího řešení většiny prostorově funkčních zájmů v řešeném území. Při tvorbě ÚSES byly využity již zpracované materiály, zejména:

1. Generel nadregionálního a regionálního ÚSES – ÚTP NRaR ÚSES ČR, Českobudějovická oblast, ing. Bínová a kolektiv, 1996.
2. Plány ÚSES okolních katastrálních území, pokud byly v minulosti zpracovány.

2. CHARAKTERISTIKA BIOREGIONU

Drahonice leží na rozhraní 2 bioregionů – východní část je součástí Českobudějovického bioregionu, západní Sušického bioregionu.

Českobudějovický bioregion

se nachází ve střední části jižních Čech, zabírá geomorfologický celek Českobudějovická pánev a má protáhlý tvar od severozápadu k jihovýchodu. Typická část bioregionu je tvořena křídovými a neogenními sedimenty se sníženinami s jednotkami luhů a olšin a plochými vyvýšeninami s acidofilními doubravami. Nereprezentativní část je tvořena podmáčenými plošinami a kopci na krystaliniku a prachovicích s háji a acidofilními doubravami.

Bioregion zabírá sladkovodní pánev vyplněnou převážně nezpevněnými sedimenty kontinentální svrchní křídly a terciéru - nevápnitými jíly, písky i šterky; tyto mohou být lokálně zpevněné na pískovce nebo slepence. Okrajově nebo ostrůvkovitě zasahuje do oblasti krystalinické podloží, především migmatity, podružně orthoruly. Z pokryvů se uplatňují fluvialní sedimenty v nivách a místy hlinité sedimenty rázu prachovic.

Reliéf má vesměs charakter pánve s rázem ploché pahorkatiny s členitostí 30 - 75 m.

Sušický bioregion

leží na jihozápadě jižních Čech, zabírá střední část geomorfologického celku Šumavské podhůří. Typická část bioregionu je tvořena vrchovinou na rulách a migmatitech s vložkami krystalických vápenců. Převažují acidofilní doubravy a jedliny s květnatými bučinami a ostrůvky biko-vých bučin a reliktních borů na vyšších vrcholech. Nereprezentativní část bioregionu je tvořena kot-linovitými sníženinami při severním okraji, které tvoří přechod do bioregionu Českobudějovického.

Velkou většinu území budují migmatity a migmatitické ruly, podružně žuly až granodiority. Podél větších toků jsou vyvinuty sedimenty nivní, jinak území charakterizují svahoviny různých typů, v nejteplejších chráněných oblastech i prachovice.

Reliéf má charakter vrchoviny, od Šumavy se zvolna svažující do nitra Čech. Převažuje čle-nitá vrchovina s výškovou členitostí 200 - 300 m, směrem k severu je reliéf plošší, u okrajů má cha-rakter ploché vrchoviny až členité pahorkatiny s výškovou členitostí 100 - 200 m.

3. POPIS ŘEŠENÉHO ÚZEMÍ

Velikost řešeného území, administrativní příslušnost

Plocha řešeného území činí 1272 ha a žije v něm okolo 365 stálých obyvatel.

Geomorfologické zařazení

Dle publikace Vyšší geomorfologické jednotky České republiky, Praha 1996, Geografické názvoslovné seznamy OSN * ČR, a podle Regionálního geomorfologického členění České republiky - Studia geographica 23 - RNDr. Tadeáš Czudek, CSc., Geomorfologické členění ČSR, Geografický ústav ČSAV, Brno, 1972, je popisované území součástí Hercynského systému, subsystému Hercynských pohoří a provincie Česká vysočina. Východní část katastru leží v soustavě Česko-moravské, podsoustavě Jihočeské pánve a celku Českobudějovická pánev. Tento útvar má střední nadmořskou výšku 408 metrů a střední sklon 1°38'. Převládající výšková členitost je 20 až 100 metrů. Nejnižší nadmořská výška je 360 metrů, nejvyšší 482 metry.

Západní část (vyvýšenina) patří do soustavy Šumavské, podsoustavy Šumavská hornatina, celku Šumavské podhůří. V jeho rámci náleží do konkrétního podcelku Bavorovská vrchovina. Tato plochá vrchovina má střední nadmořskou výšku 511 metrů a střední sklon 4°50'. Převládá výšková členitost 150 až 300 metrů. Nejnižší nadmořská výška je 398 metrů, nejvyšší 700 metrů.

Hydrologické zařazení

Recipientem řešeného území je Blanice – přítok Otavy, vlastní odvodnění zprostředkovává Skalský potok se svými drobnými přítoky (č.h.p. 1-08-03-093). Celé území je součástí povodí Vltavy. V blízkosti Drahonice se nachází významné rybníky sloužící k akumulaci vody i s významem biologickým.

Nástin půdních poměrů

Dle Syntetické půdní mapy České republiky (Výzkumný ústav meliorací a ochrany půd, Praha, 1994) je na ploše katastru relativně jednoduchá situace co se týče půdních typů. Okolí vodotečí a rybníků pokrývá typický glej na polygenetických hlínách s eolickou příměsí a slabou příměsí štěrku, převážnou část katastru pokrývá typická kambizem z rul a granulitů, a pouze jihozápadní část katastru pokrývá půdní asociace primárního pseudogleje s kyselou varietou typické kambizemě.

Kambizemě jsou zpravidla narušeny stálou erozí doprovázenou povrchovým odnosem zvětralin. Profil této kambizemě je střední až hluboký, přičemž hloubka je omezena souvislou štěrkovitou až kamenitou vrstvou, případně skálou. Zrnitostně jde o lehké až středně těžké, převážně hlinitopísčité až hlinité půdy s vysokým podílem hrubého písku (grusu) - slabě až středně štěrkovité s častou příměsí kamenů nad 3 centimetry velkými. Humusový horizont (= ornice) je mocný okolo 15 centimetrů, šedohnědý. Střední horizont vnitropůdního zvětrávání je okrově hnědý až hnědý podle matrix, a obsahuje kolísavé množství grusu. Tento horizont postupně přechází do zvětraliny nebo přímo matečné horniny. Fyzikální vlastnosti jsou poměrně příznivé (vzhledem k lehčímu zrnitostnímu složení nedochází k povrchovému přemokření, naopak může docházet k sezónnímu nedostatku vody), obsah humusu v humusovém horizontu vzrůstá s nadmořskou výškou a pohybuje se okolo 3%, půdní reakce je slabě kyselá - pH ~ 5.

Primární pseudoglej patří k zajímavé a významné půdní složce zastoupené v jižních Čechách. Vlastnosti jsou značně nepříznivé a obhospodařování není bez problémů (i po provedeném odvodnění patří mezi podprůměrně produkční půdy). Půdotvorným substrátem jsou jílovitopísčité a písčitojílovité předkvartérní sedimenty. S ohledem na klimatické podmínky a reliéf neumožňující dostatečný odtok ani zásak do substrátu dochází k výraznému střídání období sezónního povrchového zamokření a následného proschnutí. U primárního pseudogleje dochází k oglejení vlivem petrografické stavby substrátu. Profil této půdy tvoří převážně oglejený horizont se svrchní vybělenou částí (konkrece manganu a železa) a spodní mramorovaná část se sítí po průchodu kořenů. Fyzikální vlastnosti jsou značně nepříznivé (slitá struktura, zhutnění, slabá provzdušněnost, periodické zamokření), obsah humusu v humusovém horizontu je mírný až střední (1,5 - 3,0%), půdní reakce je kyselá s pH 4,0 - 6,5.

Typický glej je ovlivněn vysokou hladinou stagnující podzemní vody. Humifikace se projevuje hromaděním humusu ve svrchní vrstvě až místním rašeliněním. Profil této půdy je hluboký a

bezskeletovitý, zrnitostně jde o středně těžké, převážně hlinité půdy s vysokou hladinou podzemní vody (často vystupující až k povrchu). Zřetelná střídavá stavba. Humusový horizont je mocný okolo 20 centimetrů, šedý a rezivě skvrnitý, oxidačně redukční glejový horizont je šedý s železitými úkazy (například trubičky podél kořenových drah). Redukční glejový horizont je homogenní, zeleno až modrošedý, zajílený. Fyzikální vlastnosti jsou nepříznivé (špatná struktura, slabá provzdušněnost, rozbředlá konzistence), obsah humusu v humusovém horizontu je střední až vysoký (3 - 10%), půdní reakce je kyselá s pH 4,0 - 6,5.

Klimatické poměry

Dle mapy klimatických oblastí ČSSR - Quitt, GÚ ČSAV Brno, 1971, leží řešené území v mírně teplé oblasti Čech, konkrétně na hranicích klimatických okrsků MT 7 a MT 11. Klima je zde charakterizováno normálním až dlouhým létem, mírným až teplým a mírně suchým. Přechodná období jsou krátká s mírně teplým jarem i podzimem. Zima je normální až krátká, mírně teplá a suchá až velmi suchá. Sněhová pokrývka trvá krátce. Základní klimatické charakteristiky:

počet letních dnů	30 - 50
počet dnů s průměrnou teplotou nad 10°C	140 - 160
počet mrazových dnů	110 - 130
počet ledových dnů	30 - 50
průměrná teplota v lednu	-2 - -3°C
průměrná teplota v červenci	16 - 18°C
průměrná teplota v dubnu	6 - 8°C
průměrná teplota v říjnu	7 - 8°C
průměrný počet dní se srážkami nad 1 mm	90 - 120
srážkový úhrn ve vegetačním období	350 - 450 mm
srážkový úhrn v zimním období	200 - 300 mm
počet dnů se sněhovou pokrývkou	50 - 80
počet zamračených dnů	120 - 150
počet jasných dnů	40 - 50

Původní vegetace dle rekonstrukčních map

Při použití geobotanické rekonstrukční mapy lze zjistit, jaký vegetační kryt byl v minulosti (bez civilizačních zásahů) pro krajinu typický, či které fragmenty vegetace jsou původní. Geobotanická mapa byla použita z díla Vegetace ČSSR, Dr. Rudolf Mikyška a kolektiv, Academia 1968. Okolí potoků pokrývají luhy a olšiny, které směrem od toku přecházejí do (zcela převažujících) acidofilních doubrav; na nejvýše položených místech se nachází mozaika bikových a květnatých bučin.

Luhy a olšiny - jsou typickým doprovodem vodních toků na jejich čtvrtohorních náplavech. Charakteristickým momentem je pravidelné či alespoň občasné zaplavování a celkově vysoká hladina podzemní vody (nebo alespoň občas vystupující). Toto společenstvo tvoří zejména olše, jilm, jasan ztepilý, dub letní a vrby. Keřové patro tvoří zejména střemcha hroznovitá, bez černý, líska obecná a hlohy. V bylinném patře nejčastěji rostou bršlice kozí noha, netýkavka malokvětá, ptačinec hajní, svízel přitula, různé ostřice a podobné rostliny se specifickými požadavky na půdní vlhkost.

Acidofilní doubravy - chudé doubravy různého původu na silikátových podkladech, často podzolovaných, jejichž vodní režim je zcela závislý na dešťových srážkách. Dominantními dřevinami jsou dub letní a zimní, bříza bradavičnatá, borovice lesní, lípa velkolistá, jeřáb ptačí, topol osika. Keřové patro je poměrně chudé, a kromě narůstajících stromových dřevin jej tvoří jeřáby a krušina. Bylinné patro tvoří černýš luční běžný, kručinka barvířská a kručinka německá, jestřábník Lachenalův, jestřábník savojský, rozrazil lékařský, metlice křivolaká, kostřava ovčí, ostřice kulonosná, bika bělavá, klikva borůvka, na mezotrofních lokalitách konvalinka vonná, pstroček dvoulistý a různé ostružiníky, na prosvětlených stanovištích třtina rákosovitá, v podmáčených místech ostřice třeslicovitá a hasivka orličí. Na místech, kde nedošlo ke změně lesní kultury, se tato jednotka

nachází v relativně málo narušeném stavu, a to včetně bylinného patra.

Květнатé bučiny - klimaxové bučiny v submontánním stupni na hnědozemích. Dominuje buk lesní, přimíšena je jedle bělokorá, javor klen, jilm drsný, lípa srdčitá i velkolistá. Keřové patro je pouze fragmentární, a kromě zmlazujících se stromů jej tvoří zimolez pýřitý a lýkovec jedovatý. Bylinné patro je většinou bohatě vyvinuté a téměř zcela zapojené. Jeho základem jsou stínomilné druhy s vyššími požadavky na obsah přístupných živin, kvalitu humusu a příznivou půdní vlhkost. Roste zde například mařinka vonná, kyčelnice cibulkonosná a devítilistá, ječmenka evropská, bukovinec osladičovitý, věsenka nachová, rozrazil horský, svízel okrouhlolistý, pšeníčko rozkladité, violka lesní, hluchavka pitulník, plicník lékařský, bažanka vytrvalá, vraní oko čtyřlisté, samorostlík klasnatý, žindava evropská, kopytník evropský, šťavel kyselý, řeřišnice nedůtklivá, čarovník pařížský, ptačinec hajní, jaterník podléška, lipnice hajní, sveřep větevnatý Benekenův, okrotice dlouholistá, vikev lesní, oměj vlčí mor a mnohé další druhy.

Bikové bučiny - druhově chudá kyselá bučina v submontánním stupni na chudých horninách. Hlavními dřevinami jsou buk lesní, dub letní a zimní, roztroušeně jedle bělokorá. V bylinném patře převládá bika bělavá, častá je třtina rákosovitá, lipnice hajní, metlice křivolaká, na Českomoravské vysočině i borůvka. Dalšími bylinnými druhy jsou věsenka nachová (jako indikátor těchto bučin), jestřábník zední a Lachenalův, rozrazil lékařský, ostřice kulonosná a bleďá, pstroček dvoulistý, černýš luční obecný, bika chlupatá, ostřice bleďá, svízel okrouhlolistý, violka Rivinova, kostřava ovčí. Křovité patro nebývá vyvinuto.

4. SOUČASNÝ STAV KRAJINY

Zemědělství

Stupeň zemědělského hospodaření v řešeném území je obvyklý a odpovídající tomuto klimatickému okrsku. Území je podle map Ekonomickogeografické regionalizace ČSR, Z. Hoffmann a kolektiv, Geografický ústav ČSAV Brno, 1972, zařazeno do regionu různorodého zemědělství převážně pahorkatin a vrchovin, subregionu B2 - obilnářsko-bramborářského s výrobní charakteristikou: zrniny 20-25%, mléko 10-25%, vepřové maso 10-20%, hovězí maso 10-15%, brambory do 10% a len do 2%. Zemědělská výroba je orientována zejména na polaření, podstatná část zemědělského půdního fondu v řešeném území je zorněna, a proto zde ekosystém orné půdy nemůže fungovat bez vysoké tzv. dodatkové energie, která se do něj vkládá formou hnojiv, pesticidů, lidské práce atd. Vzhledem k přizpůsobování krajiny těžké mechanizaci došlo v řešeném území ke zvětšování honů, plošnému odvodnění pozemků (a tím i zrychlení odtoku vody), zatrubnění vodotečí, k rušení remízků i k odstraňování solitérních dřevin, které bránily těmto záměrům. Výše uvedenými zásahy a zejména jejich kombinací dosáhla labilita cenóz (především agrocenóz) zvýšeného stupně a vyžaduje v blízké budoucnosti dodatečné náklady na opatření omezující zejména vodní erozi a další negativní vlivy v řešeném území. Realizace územního systému ekologické stability je právě jedním z těchto kroků, které jsou schopny přispět k alespoň částečnému zvýšení ekologických kvalit krajiny.

Některé pozemky dnes nejsou zemědělsky intenzivně využívány, což se z hlediska ekologie projevuje negativně i pozitivně. Klad této situace spočívá ve skutečnosti, že půda přestala být obrazena a ošetřována často neúměrnými dávkami pesticidů a hnojiv, a je tak umožněn nerušený vývoj pedofauny a podobně. Zápor spočívá ve faktu, že v současném sukcesním stádiu dominují na neobdělávaných pozemcích především plevelná a ruderalní bylinná společenstva. Další osud těchto ploch bude záležet na způsobu jejich využívání v budoucnu.

Trvalé travní porosty řeší potřebu zeleného krmení hospodářských zvířat formou intenzivního způsobu hospodaření, tzn. že převážná většina travních porostů řešeného území má kulturní charakter, porosty jsou vyhnojené (často přehnojené) a druhově velmi chudé. Extenzivně využívaných luk (lučních porostů polopřirozeného charakteru ve 3. stupni ekologické stability) je celkově méně a jsou situovány převážně na pozemcích majících z hlediska zemědělské výroby nepříznivější vláhové poměry (= hydrická řada omezená nebo naopak zamokřená) nebo se jedná o lokality malovýměrové.

Přirozené a přírodě blízké porosty (přirozeného a přírodě blízkého charakteru ve 4. až 5. stupni ekologické stability) se v řešeném území vyskytují především blízko vodních toků, rybníků a v lesních porostech.

Lesnictví

Současná druhová skladba a struktura lesních porostů je oproti původní do značné míry změněna, původní dřeviny se vyskytují jako příměs. Optimální druhová skladba je uvedena v tabulkách prvků územního systému ekologické stability. Cílovým úkolem pro další decenia je zvyšování podílu původních, především listnatých dřevin v lesních porostech všech věkových skupin a zvýšení odolnosti porostů. Maximální ochranu je nutné věnovat lesním porostům v prvcích ÚSES a jejich management zapracovat do LHP. Při obnově porostů by samozřejmě neměly být používány dřeviny nepůvodní.

V tabulkách prvků ÚSES jsou použity snímky typologické mapy platné od roku 1998 a mapy z předchozího decennia. Popisy jsou kvůli lepší čitelnosti uvedeny podle starší mapy, u každého prvku je však zřejmé také číslování nové (1998 – 2007). Skutečný věk dřevin je vyšší o 10 let.

5. LOKÁLNÍ ÚZEMNÍ SYSTÉM EKOLOGICKÉ STABILITY

Metodika práce

Práce byly prováděny dle:

- Metodiky mapování krajiny (pro potřeby ochrany přírody a krajiny) ve smyslu zákona ČNR 114/92 Sb., ČÚOP, VaMP Brno, 1993.
- Metodiky mapování biotopů (verze 2.0), ČÚOP, VaMP, 1993.
- Metodiky vymezení místního ÚSESu, str. 1-50, 1994.
- Rukověti projektanta místního ÚSES, Löw a kol., Brno, 1995.
- Biogeografického členění ČR, M. Culek a kol., Praha, 1995.

Stanovení základních biogeografických jednotek (STG)

STG jsou v tabulkách označeny kódem (v řešeném území nebyl zpracován generel ÚSES, STG byly proto pro potřeby plánu konstruovány přímo do pracovních materiálů), který je složen z označení vegetačního stupně, kódu trofické a hydrické řady. Sdružují ekologicky podobné přírodní ekosystémy se všemi od nich vývojově pocházejícími společenstvy, které se mohou střídat na ploše těchto trvalých ekologických podmínek. Zastoupení nadstavbových jednotek geobiocenologické typizace je uváděno dle Zlatníkova systému (Zlatník, 1976). První pozice se týká vegetačních stupňů na zemědělských i lesních půdách (vyjadřující závislost na výškovém a expozičním klimatu).

Vegetační stupně (Zlatník):

1. dubový	4. bukový (dubojehličnatý)	7. smrkový
2. bukodubový	5. jedlobukový	8. klečový
3. dubobukový	6. smrkojedlobukový	9. alpský

Druhá pozice určuje trofickou řadu stanoviště (jsou vyjádřeny rozdíly trvalých ekologických podmínek z hlediska minerálních kvalit substrátu).

Trofické meziřady:

A/B - oligo-mezotrofní	B/D - mezotrofně-bazická
B/C - mezotrofně-nitrofilní	C/D - nitrofilně-bazická

Trofické řady:

A - řada oligotrofní - kyselá řada (acidofilní, oligotrofní) na minerálně chudých podkladech
B - řada mezotrofní - živná řada na půdách s dobře probíhajícím rozkladem organické hmoty
C - řada eutrofně nitrofilní - s dokonalým rozkladem org. hmoty a bohatým humusem na N
D - řada eutrofně bazická, kalcifilní - alkalifilní řada na univerzálně bohatých podkladech

V rámci trofických řad spolu v zásadě nekomunikují jednak STG řady A a D, jednak řady A a C. Mezi ostatními trofickými řadami jsou plynulé přechody. Rámcově lze slučovat (agregovat) jen některé STG. Agregace je prováděna na úrovni řad trofických s přihlédnutím k hydrickým řadám. Třetí pozice určuje hydrickou řadu (vyjadřuje rozdíly vodního režimu půd, které se následně odrážejí na biotě).

Diferenciace hydrických řad v lesních porostech (Löw a kol.):

1. zakrslá řada	- mělký a vysychavý substrát
2 a. skromná řada	- v trofických řadách A a A/B na propustných pleistocenních terasách
2 b. skromná řada	- na písčích
3 a. normální řada	- vŕdčí, klimaxová
3 b. vŕdčí řada	- ve srážkově podnormálních oblastech
4. zamokřená řada	- půda střídavě podmáčená od spodiny
4 a. mokrá řada	- voda proudící, okysličená
5 b. mokrá řada	- voda stagnující
6. rašeliništní řada	- humolit mocnosti min. 50 cm

Diferenciace hydrických řad zemědělských půd (Löw a kol.):

1. zakrslá řada	- extrémně mělké půdy s vystupující horninou
2. skromná řada	- méně extrémní půdy převážně na písčích
3. normální řada	- půdy mírně prosychající
3 s. svěží řada	- půdy neprosychající s vláhovou bilancí okolo polní kapacity
4. zamokřená řada	- půdy většinou hlubší, převážně zrnitostně těžší a hůře propustné se zásobou vody dočasně nad max. PK
5. mokrá řada	- půdy různě hluboké ovlivněné vysokou hladinou spodní vody
5 b. mokrá řada	- se stagnující vodou
6. rašelinná řada	- půdy trvale nasycené vodou

Erozní ohrožení

Při hodnocení pozemků řešeného území z hlediska erozního ohrožení je možno konstatovat, že s ohledem na reliéf je erozní ohrožení poměrně nízké (významnější pouze na několika vyvýšeninách). Zvětšováním velikosti honů spolu s pravidelným využíváním těžké mechanizace zde dochází ke zhutňování půdy spolu se zvyšováním rychlosti povrchového (ale i celkového) odtoku a tím i ke smyvu půdy plošnou vodní erozí. Ornou půdu základní (neohroženou 0-6°) může ohrozit eroze i na mírných svazích (3-6°) tam, kde je délka pozemku po spádnicí větší než 350 - 400 a více metrů. Dále zde může negativně působit faktor klimatický (přívalový liják) nebo faktor nevyhovujícího ve-

getačního krytu. Systém protierozních opatření, jež mohou chránit zemědělskou půdu před erozí, lze rozdělit na organizační, agrotechnická a technická.

Organizační opatření:

Soustředění širokořádkových plodin na pozemky rovinaté, max. do 4° svažitosti (okopaniny, kukuřice, bob apod.).

Na středně ohrožené půdě se sklonem do 7° lze pěstovat i širokořádkové plodiny za předpokladu uplatnění protierozní agrotechniky.

Výrazně erozně ohrožené pozemky (svažitost 7 - 12°) chránit před erozí vysokým podílem víceletých pícnin.

Pozemky se svažitostí vyšší než 12° převést na trvalé travní porosty.

Agrotechnická opatření:

Obdělávat svažité pozemky (do 7°) po vrstevnicích. Využívat brázdování a hrázkování svažitých pozemků. Pěstovat plodiny v pásech (okopaniny, obilniny, víceleté pícniny). Minimalizovat zpracování půdy, využívat bezorebného setí do strniště předplodin nebo setí do hrubé brázd.

Technická opatření:

Záchytné příkopy kolem ohrožených pozemků.

Obdělávané nebo zatravněné průlehy.

Terasování svažitých pozemků.

Významným přínosem ochrany půd by bylo též znovuzřízení některých zrušených mezí (formou agrárních teras) a jejich osazení přirozenou vegetací, která ohrožované plochy nejenom zpevňuje a zachycuje erodované části substrátu, ale rovněž poskytuje útočiště mnoha druhům vyšších i nižších živočichů. V období dlouhotrvajícího sucha a za přispění trvalého stejnosměrného větrného proudění může docházet na návětrných svazích k částečné větrné erozi. Značné ohrožení půdy představují monzunové deště v letním období.

Dřeviny vhodné pro protierozní výsadby v chudých půdách, s normálními vláhovými poměry, plnicí doplňkovou (zpevňující) funkci.	
<u>stromy základní</u>	Acer pseudoplatanus (javor klen), Sorbus aucuparia (jeřáb ptačí).
<u>stromy doplňkové</u>	Populus tremula (topol osika) a Salix caprea (jíva).
<u>keře domácí</u>	Corylus avellana (líška obecná), Rhamnus frangula (krušina) a Ribes alpinum meruzalka horská).
Dřeviny vhodné pro protierozní výsadby v polochudých půdách, s normálními vláhovými poměry, plnicí doplňkovou (zpevňující) funkci.	
<u>stromy základní</u>	Acer pseudoplatanus (javor klen), Betula verrucosa (bříza bradavičnatá), Sorbus aucuparia (jeřáb ptačí) a Fraxinus excelsior (jasan ztepilý).
<u>strom doplňkový</u>	Tilia cordata (lípa srdčitá).
<u>keře domácí</u>	Corylus avellana (líška obecná), Crataegus monogyna (hloh jednosemenný), Crataegus oxyacantha (hloh obecný), Prunus spinosa (trnka), Prunus padus (střemcha), Viburnum opulus (kalina obecná).
Dřeviny vhodné pro protierozní výsadby v půdách vlhkých a podél vodotečí, plnicí doplňkovou (zpevňující) funkci.	
<u>stromy základní</u>	Quercus robur (dub letní), Fraxinus excelsior (jasan).
<u>stromy doplňkové</u>	Betula verrucosa (bříza bradavičnatá), Alnus glutinosa (olše lepkavá), Populus tremula (osika), Prunus padus (střemcha hroznovitá), Salix caprea (vrba jíva), Salix fragilis (vrba křehká), Tilia cordata (lípa srdčitá).
<u>keře domácí</u>	Rhamnus frangula (krušina olšová), Salix cinerea (vrba popelavá), Salix viminalis (vrba košíkářská), Salix triandra (vrba trojmužná), Viburnum opulus (kalina obecná).

Vodní eroze

Za nejdůležitější nepovažujeme *hodnoty potenciální eroze*, ale především *možnosti jejího obecného snížení*. Eroze představuje přírodní děj, kterému není možné zabránit, ale pouze jej brzdit. Navíc nejde o děj jednoduchý, ale složitý a spojitý, doprovázený řadou dalších faktorů. Erodovaný materiál je za přírodního stavu unášen *pozvolna*, a ve velké míře je ukládán vodními toky na jiná místa, především do úrodných niv. Protože tyto pochody jsou nejenom úpravami na orné půdě, ale i na samotných sběrných tocích výrazně pozměněny, dochází více k dálkovému přenosu erodovaných částic nepřírozeně vysokou rychlostí, ukládání absenteje nebo je omezeno pouze na vlastní tok.

Větrná eroze

Ještě více nežli u vodní eroze zde závisí na správné agrotechnice, která je schopna zpomalit erozní proces efektivněji než jiná opatření - větrolamy, vytváření závětrných míst a podobně. Proto v tomto bodě není možné než apelovat na zemědělce hospodařící v řešeném území, aby skutečně odpovědně pracovali s půdou a obnaženou ji nevystavovali větrné erozi nad rámec nezbytné míry. Na základě erozního ohrožení lze navrhnout tyto úpravy (realizované vesměs při komplexních pozemkových úpravách):

- 1) Výsadby dřevin podél cest.
- 2) Zatravnění pásů podél cest.
- 3) Výsadby rozptýlených dřevin do zatravněných pásů.
- 4) Zatravnění některých dnes oraných ploch.
- 5) Výsadby rozptýlených dřevin do zatravněných pozemků.
- 6) Přísев dvouděložných rostlin do fádnic travních kultur v rámci prvků ÚSES.
- 7) Pastvu ovcí nebo koz náhradou za kosení některých pozemků.
- 8) Terasování pozemků a jejich využívání jinou formou.
- 9) Konstrukci protierozních valů (= mezí).
- 10) Výsadbu vhodné vegetace na tyto terasy.

Vymezení kostry ekologické stability

Kostru ekologické stability tvoří v současnosti existující ekologicky významné segmenty krajiny (které ale nemusejí být nutně součástí prvků ÚSES). Kostru ekologické stability vymezujeme na základě srovnání přírodního a aktuálního stavu ekosystémů v krajině.

V první řadě jsou vymezovány zbytky přírodních a přirozených společenstev s nejvyšší ekologickou stabilitou. Jsou to například zbytky lesů s dřevinnou skladbou odpovídající přírodní, louky s převahou přirozeně rostoucích druhů rostlin, mokřady, různé typy lad s vysokou biologickou rozmanitostí, přirozené břehové porosty, rybníky s pobřežními lemy, významné solitérní stromy, popřípadě skupiny dřevin a podobně. Zachování kostry ekologické stability má pro krajinu zásadní význam. Její příznivé ekologicko-stabilizační působení se totiž projevuje již v současnosti a je podmíněno tím, že se zde po určitou dobu nerušeně vyvíjela přírodě blízká společenstva. ÚSES musí proto v první řadě využívat tyto existující hodnoty, neboť nově navrhované části, které je třeba v krajině vytvořit, začnou plně fungovat až po mnoha letech či desetiletích.

Systém biocenter a biokoridorů

Pro prvky ÚSES je uvedena v tabulkové příloze charakteristika stanoviště. Prostorové parametry, jako jedno z rozhodujících kritérií vymezování LÚSES, jsou výsledkem současné úrovně poznání přírodních zákonitostí, a nelze je chápat absolutně.

Minimální šířky biokoridorů lokálního významu

<u>Lesní společenstva:</u>	Minimální šířka je 15 m.
<u>Společenstva mokřadů:</u>	Minimální šířka je 20 m.
<u>Luční společenstva:</u>	Minimální šířka je 20 m.

Minimální velikost biocenter lokálního významu

<u>Lesní společenstva:</u>	Minimálně 3 ha v případě kruhového tvaru.
<u>Mokřady:</u>	Minimální velikost je 1 ha.
<u>Luční společenstva:</u>	Minimální velikost je 3 ha.
<u>Společenstva skal:</u>	Minimální velikost je 0,5 ha skut. povrchu.
<u>Kombinovaná společenstva:</u>	Minimální velikost je 3 ha.

Maximální délky lokálních biokoridorů a jejich přípustné přerušení

<u>Lesní společenstva:</u>	Maximální délka je 2000 m, možnost přerušení je max. 15 m.
<u>Mokřadní společenstva:</u>	Maximální délka je 2000 m, přerušení je možné 50 m zpevněnou plochou, 80 m ornou půdou a 100 m ostatními kulturami.
<u>Kombinovaná společenstva:</u>	Maximální délka je 2000 m, přerušení je možné do 50 m zastavěnou plochou, 80 m ornou půdou a 100 m ostatními kulturami.
<u>Luční společenstva:</u>	Maximální délka je 1500 m, přerušení i 1500 m.

Maximální délky regionálních biokoridorů a jejich přípustné přerušení

<u>Lesní společenstva:</u>	Maximální délka je 700 m, možnost přerušení je max. 150 m, pokud pokračuje alespoň v parametrech lokálního biokoridoru.
<u>Mokřadní společenstva:</u>	Maximální délka je 1000 m, přerušení je možné 100 m stavební plochou, 150 m ornou půdou a 200 m ostatními kulturami.
<u>Luční společenstva 1. - 4. st.:</u>	Maximální délka je 500 m, přerušení je možné max. 100 m stavební plochou, 150 m ornou půdou a 200 m ostatními kulturami.
<u>Luční společenstva 5. - 9. st.:</u>	Maximální délka je 700 m, přerušení je možné max. 100 m stavební plochou, 150 m ornou půdou a 200 m ostatními kulturami.
<u>Společenstva stepních lad:</u>	Maximální délka je 500 m, přerušení je možné do 100 m zastavěnou plochou, 150 m ornou půdou a 200 m ostatními kulturami.

Minimální šířky biokoridorů regionálního významu

<u>Lesní společenstva:</u>	Minimální šířka je 40 m.
<u>Společenstva mokřadů:</u>	Minimální šířka je 40 m.
<u>Luční společenstva:</u>	Minimální šířka je 50 m.
<u>Společenstva stepních lad:</u>	Minimální šířka je 20 m.

Interakční prvky

Kromě biocenter a biokoridorů jsou základními skladebnými částmi ÚSES na lokální úrovni i interakční prvky, což jsou ekologicky významné krajinné prvky a ekologicky významná liniová společenstva, vytvářející existenční podmínky rostlinám a živočichům a významně ovlivňující fungování ekosystémů kulturní krajiny. V místním územním systému ekologické stability zprostředkovávají interakční prvky příznivé působení biocenter a biokoridorů na okolní, ekologicky méně stabilní krajinu. Interakční prvky jsou součástí ekologické niky různých druhů organismů, které jsou zapojeny do potravních řetězců i okolních, ekologicky méně stabilních společenstev. Slouží jim jako potravní základna, místo úkrytu a rozmnožování. Přispívají ke vzniku bohatší a rozmanitější sítě potravních vazeb v krajině a tím podmiňují vznik regulačních mechanismů, zvyšujících ekologickou stabilitu krajiny. V řešeném území se nacházejí 4 vymezené interakční prvky (číslo odpovídá číslování ve výkresové části):

15 – Hrad 1	Interakční prvek tvoří lesní porosty převážně ve výše položených partiích členitých svahů vrchu Hrad. Převažují starší smíšené skupiny se SM, BK, místy příměs JD, BO, v menší míře příměs nebo vtroušený DB, časté MD, BR, ojed. LP, KL. V podrostu se objevuje zejm. BH, JR, BR, OSK, MAL, KRO, zmlazení BK. Bylinné patro s druhy kulturních lesů, porůznu se objevují i druhy bučin podsvazu Eufagenion.
-------------	--

16 – Hrad 2	Interakční prvek tvoří lesní porosty převážně ve výše položených partiích členitých svahů vrchu Hrad. Převažují starší smíšené skupiny se SM, BK, místy příměs JD, BO, v menší míře příměs nebo vtroušený DB, časté MD, BR, ojed. LP, KL. Ojedinele i listnaté BK skupiny. V podrostu se objevuje zejm. BH, JR, BR, OSK, MAL, KRO, zmlazení BK. Bylinné patro s druhy kulturních lesů, porůznu se objevují i druhy bučin podsvazu Eufagenion.
17 + 18 – Albrechtický rybník	Interakční prvek tvoří Albrechtický rybník a přilehlá mělká údolnice drobné vodoteče horního toku Skalského potoka s drobným rybníkem a polokulturními loukami. Kolem Albrechtického rybníka na Z a J straně pás luhu s vyššími OL, OS, TPC, VRK, v podrostu LIS, BC, STH, SVI, VRX, RZ, HH, DB, OS, OSK, MAL, bylinné patro s běžnými druhy, podíl druhů nitrofilních lemů. Podél obce místy křoviny i vyšší VRX. Na hrázi starší DB. Bahnité břehy většinou bez vyvinuté vegetace. Menší vodní plocha Dolního Mlýnského rybníka v údolnici mezi pozemky polí, podél přítoku křoviny VRX, podél ostatních břehů a na hrázi místy vyšší DB, OL, BR, křoviny VRX, BC, RZ, HH. Úzké litorální pásmo místy s porostem Phalaris a Glyceria max., jinde s nitrofilní bylinnou vegetací. Mezi nádržemi v ploché údolnici pozemky vlhkých polokulturních luk.
19 – Rybníky na Skalském potoce	Interakční prvek tvoří kaskáda menších i větších rybníků v nehlubokém údolí Skalského potoka v ploché pahorkatině SV od Albrechtic. Břehy rybníků místy bez dřevin, místy skupiny křovin s JIV, BR, OL, VRP, místy i břehové porosty s vyššími VRK, OL, dále OS, DB, TPC i HR, TR, křoviny BC, VRX, STH, KRO, OL, KAL, RZ, TRN, HH, PAM. Hráze s porosty starších DB, ojed. OL. Litorální porosty mají zpravidla charakter spol. rákosin a ostřic svazu Phragmition a Caric. grac. s převahou Phragmites, Glyceria max. a druhy rodu Carex, ojedinele i vegetace společenstev bahnitých břehů svazu Eleocharition a Bidentation. V okolí nádrží převažují pozemky polokulturních luk, místy nepravidelně kosené vlhčí partie s pestřejšími spol. svazu Calthion.

Zvláště chráněná území, památné stromy a významné krajinné prvky

Památné a významné stromy se v řešeném území nenacházejí.

Významné krajinné prvky se dělí na VKP ze zákona (ex lege), tj.: lesy, rašeliniště, vodní toky, rybníky a jezera, údolní nivy (tyto krajinné prvky nejsou samostatně vyznačeny, protože jejich lokalizace je součástí mapového podkladu),

a **registrované významné krajinné prvky**, neboli ekologicky, geomorfologicky nebo esteticky hodnotné části krajiny, které utvářejí její typický vzhled a přispívající k udržení její stability. V řešeném území tyto VKP nejsou.

Zvláště chráněné území se zde rovněž nenachází.

Doplnění ÚSES nad minimální parametry

Jestliže to umožňují ostatní zájmy v území, lze uvažovat i o dalším rozšíření ÚSES nad současný rámec – například dalším zařazením navržených interakčních prvků.

Seznam doporučených dřevin pro zakládání prvků ÚSES

Dle publikace Územní zabezpečování ekologické stability, teorie a praxe, MŽP ČR, 1991, je vhodné pro zakládání a posilování funkce ÚSES v řešeném území použít zařazení do 4. vegetačního stupně, přičemž podrobná geobiocenologická typizace je uvedena v tabulkových přílohách prvků ÚSES. Vhodné je nejenom použít dřeviny v oblasti se vyskytující, ale i z místních nebo co nejbližších zdrojů.

4. vegetační stupeň, trofická řada polochudá, hydrická řada normální	
<i>stromy základní</i>	Acer pseudoplatanus (javor klen), Betula verrucosa (bříza bradavičnatá), Sorbus aucuparia (jeřáb ptačí), Fraxinus excelsior (jasan ztepilý), Quercus sp. (duby).
<i>strom doplňkový</i>	Tilia cordata (lípa srdčitá).
<i>keře</i>	Cornus sanguinea (svída krvavá), Corylus avellana (líška obecná), Crataegus monogyna (hloh jednosemenný), Crataegus oxyacantha (hloh obecný), Prunus spinosa (trnka obecná), Prunus padus (střemcha hroznovitá), Viburnum lantana (kalina tušalaj), Viburnum opulus (kalina obecná).

4. vegetační stupeň, trofická řada středně bohatá, hydrická řada normální	
<i>stromy základní</i>	Acer pseudoplatanus (javor klen), Fagus sylvatica (buk lesní), Fraxinus excelsior (jasan ztepilý) a Sorbus aucuparia (jeřáb ptačí).
<i>stromy doplňkové</i>	Alnus glutinosa (olše lepkavá), Alnus incana (olše šedá), Populus tremula (topol osika), Prunus padus (střemcha hroznovitá), Salix caprea (vrba jíva), Salix fragilis (vrba křehká) a Tilia sp. (lípy).
<i>keře</i>	Cornus sanguinea (svída krvavá), Corylus avellana (líška obecná), Lonicera xylosteum (zimolez pýřitý), Rhamnus frangula (krušina), Ribes alpinum (meruzalka horská), Viburnum opulus (kalina ob.).

4. vegetační stupeň, trofická řada chudá, hydrická řada normální	
<i>stromy základní</i>	Acer pseudoplatanus (javor klen), Sorbus aucuparia (jeřáb ptačí).
<i>stromy doplňkové</i>	Alnus incana (olše šedá), Betula verrucosa (bříza bradavičnatá), Populus tremula (topol osika) a Salix caprea (vrba jíva).
<i>keře</i>	Corylus avellana (líška obecná), Lonicera xylosteum (zimolez pýřitý), Rhamnus frangula (krušina) a Ribes alpinum (meruzalka horská).

Ošetřování lučních porostů v rámci prvků ÚSES

Louka je převážně člověkem vytvořený a na něj svojí existencí vázaný biotop. Jako nelesní biotop byla v minulosti vzácná, a prakticky se jedná o permanentní sukcesní stadium směřující k původním lesním typům usměrňované lidským hospodařením. Luční porosty jsou dnes jedním z nejzajímavějších biotopů, zejména co se týče světlo milné entomofauny. Nejbohatší druhové spektrum je na lučních porostech postupně kosených 1x ročně, naopak nejméně obsazené jsou louky plošně kosené 2-3x ročně těžkou mechanizací, přiséváné a hnojené umělými hnojivy. Pokosením lučního porostu dochází k náhlé ztrátě potravní základny, a je-li toto kosení celoplošné, ve shodném období a navíc prováděné těžkou mechanizací, dochází k postupnému ochuzování druhového i početního. Negativně se na lučních porostech projevuje rovněž jejich odvodnění a následný posun hydrické řady směrem dolů. Proto je potřebné provádět takové zásahy, které jsou schopné zakonzervovat sukcesní řadu ve stadiu travinobylinného společenstva ⇒ únosný způsob obhospodařování. Vzhledem k tomu, že není možné aplikovat management vyhovující všem hmyzím druhům, navrhuje doporučení na základě rostlinných společenstev – velmi detailně je uveden v knize Péče o chráněná území I.+ II., Petříček 1999 (viz literaturu).

6. ZÁVĚR - VÝZNAM ÚSES

Cílem ÚSES je ochrana přírodních společenstev před intenzivní lidskou činností (odlesněním, odvodněním a regulacemi) i úprava některých funkcí krajiny. Jedná se zejména o úpravu hospodaření na některých pozemcích a případně i výsadby vhodné vegetace.

Ekologický význam ÚSES:

- *biologický* – ochrana stávajících stanovišť pro biotu v celém řešeném území, zvýšení počtu a rozlohy ekotonálních společenstev ⇒ postupně se zvyšující biodiverzita,
- *krajinotvorný* – ochrana a především vylepšení celkového krajinného prostředí, zakotvení ÚSES v ÚPD,
- *estetický* – ochrana členitosti krajiny v bezlesí.

Za nejdůležitější poznatky při zpracování ÚSES považujeme:

- a) Celkový charakter krajiny řešeného území je harmonický.
- b) Poškození rozsáhlými agrocenózami se projevuje zejména v centrální a severní části řešeného území.
- c) Vodní režim je narušen melioračními úpravami.

Základní doporučení pro zlepšení ekologické funkce krajiny:

- a) Posílení kostry ekologické stability je možné, přičemž se jeví jako nejvhodnější využít navrhovaných interakčních prvků, biocenter i biokoridorů.
- b) Provádět veškeré možné dosadby dřevin.
- c) Revitalizovat nivu Blanice.

7. REGULATIVY PRO PLOCHY ZAŘAZENÉ DO ÚSES

Regulativy mají 2 základní funkce:

- 1) Zajišťují podmínky pro trvalou funkčnost existujících prvků ÚSES
- 2) Zajišťují územní ochranu ploch pro doplnění prvků ÚSES navržených.

Na jejich základě je omezeno právo vlastnické tam, kde jsou pro to splněny podmínky vyplývající z Ústavní Listiny, Občanského zákoníku, Stavebního zákon, Zákona o ochraně přírody a krajiny a Zákona o ochraně zemědělského půdního fondu (neboli mimo oblast územního plánování). V ostatních případech zůstává právo na stávající využití území zachováno. Regulativy jsou podkladem pro správní řízení, a liší se podle konkrétního prvku ÚSES.

1) *Biocentra*

Druhá skladba bioty se bude blížit přirozené skladbě odpovídající trvalým stanovištním podmínkám, u antropicky podmíněných ekosystémů též trvalým antropickým podmínkám. Veškeré vedlejší funkce musejí být tomuto cíli podřízeny. Nepovoluje se zde: *umísťování staveb, pobytová rekreace, intenzivní hospodaření* a rovněž nepřipustné jsou veškeré další *činnosti snižující ekologickou stabilitu* tohoto krajinného segmentu.

2) *Biokoridory*

Posláním biokoridorů je umožnit migraci všech organismů mezi biocentry, trvalou existenci nelze předpokládat. Z těchto důvodů se zde připouští širší možnosti hospodářského využití, nevadí ani souběžné vedení biokoridorů s *účelovými* komunikacemi, rekreačními trasami a podobně.

V nezbytných případech je podmíněně přípustné povolování liniových staveb, konkrétně příčné křížení s biokoridorem, vodohospodářská zařízení, čistírny odpadních vod a podobně. Nepovoluje se zde opět: *umísťování staveb, pobytová rekreace, intenzivní hospodaření* a rovněž nepřipustné jsou veškeré další *činnosti snižující ekologickou stabilitu* tohoto krajinného segmentu.

8. SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY

- Balatka a kol.: Regionální geomorfologické členění ČR, SG 23, Brno, 1971
Bínová et Lacinová: Sortiment autochtonních dřevin podle stanovištních podmínek, 1988
Culek M. a kol.: Biogeografické členění České republiky, Enigma, Praha, 1996
Demek J.: Hory a nížiny. Zeměpisný lexikon ČSR, Academia, Praha, 1987
Janeček M.: Ochrana zemědělské půdy před erozí. M 5, ÚVTIZ Praha 1992
Hieke K.: Lexikon okrasných dřevin, Helma, Praha, 1994
Löw a kol.: Rukověť projektanta MÚSES, MŽP ČR, Doplněk, Brno, 1995
Míchal I.: Územní zabezpečování ekologické stability. MŽP ČR, Praha, 1991
Míchal I.: Ekologická stabilita. Veronica, Praha, 1992
Mikyška a kol.: Geobotanická mapa ČSSR. České země, Academia, ČSAV, Praha 1968
Moldan B. a kol.: Životní prostředí České republiky. Academia, Praha, 1992
Petříček V. a kol.: Péče o chráněná území I. + II. AOPaK, Praha, 1999
Quitt E.: Klimatické oblasti ČSSR. SG č. 16, GÚ ČSAV, Brno, 1971
Vlček V. a kol.: Vodní toky a nádrže. Academia, Praha, 1984
Hydrologické poměry ČSSR. Hydrometeorologický ústav, Praha, 1970
Malý lexikon obcí. Jižní Čechy, Krajská statistická správa, Č. Budějovice, 1993
Syntetická půdní mapa České republiky, VÚMaOP, Praha, 1994
Vyšší geomorfologické jednotky České republiky, Praha, 1996

9. TABULKY PRVKŮ ÚSES

Číslo a název prvku územního systému ekologické stability				1	V hůrkách
Charakter	Význam	Velikost	Převažující STG	Využití	
Biokoridor	Lokální	2000 m	4BC-C4-5, 4AB3, 4A-AB2, 4A-AB5	Louka, ostatní, vodoteč, orná	
Charakteristika	Biokoridor představuje ve V části propojení převážně vlhkých stanovišť v ploché údolnici s pozemky polí, směrem k Z je veden přes rozvodnici k Cehnickému potočku. Ve V části trasy plochá údolnice převážně s pozemky polí, nad silnicí úsek upravené vodoteče zarostlé bylinnou, převážně nitrofilní vegetací a podél cesty místy s VRK, OL, TRP a BR. Na Z straně převládají pole, v krátkém úseku mez porostlá křovinami RZ, JAM, BC. Výskyt <i>Aegopodium podagraria</i> , <i>Anemonoides nemorosa</i> , <i>Anthriscus sylvestris</i> , <i>Arrhenatherum elatius</i> , <i>Artemisia vulgaris</i> , <i>Athyrium filix-femina</i> , <i>Calamagrostis arundinacea</i> , <i>Chamerion angustifolium</i> , <i>Cirsium arvense</i> , <i>Dactylis polygama</i> , <i>Fragaria vesca</i> , <i>Galeopsis tetrahit</i> , <i>Galium aparine</i> , <i>Geum urbanum</i> , <i>Geranium robertianum</i> , <i>Hieracium murorum</i> , <i>Hypericum perforatum</i> , <i>Impatiens parviflora</i> , <i>Luzula luzuloides</i> , <i>Melampyrum pratense</i> , <i>Mycelis muralis</i> , <i>Oxalis acetosella</i> , <i>Poa nemoralis</i> , <i>Ranunculus repens</i> , <i>Senecio ovatus</i> , <i>Urtica dioica</i> , <i>Taraxacum officinale</i> , <i>Vaccinium myrtillus</i> , <i>Viola reichenbachiana</i> ad.				
Doporučení	Vypracovat projekt prvku, který jediný detailně zohlední místní biotické a abiotické vlivy spolupůsobící v lokalitě. Výsadba autochtonních dřevin. Cílem opatření v úseku navrženém na orné půdě je založit v min. š. 20 m pás trvalé extenzivní louky s rozptýlenou přirozenou skupinovou a liniíovou zelení a vhodným hospodařením iniciovat vznik druhově pestrého lučního společenstva. Po vhodné předplodině, tak aby půda byla minimálně zatížena dusíkem a semeny plevelů provést výsev směsi přirozených druhů trav. V prvním období do zapojení drnu pravidelné kosení, dvakrát ročně s poněkud pozdějším termínem první seče. V této fázi je rovněž možno dle potřeby provést přísev, ve vhodné míře válení, smykování. Po zapojení drnu snížit počet sečí, nadále nedosévat, vyloučit hnojení, obnovu drnu a další pratotechnické zásahy (s event. výjimkou občasných smykování, např. pro rozhrnutí krtin). Kosit dle stavu společenstva jeden až dvakrát ročně s občasným vynecháním některé sezóny na menší části plochy střídavě v různých místech lokality, tak aby byla umožněno uchycení a existence druhů, neschopných regenerace v cyklu pravidelných sečí. Dvě seče používat zejména v případě nutnosti potlačení expanze nitrofilních druhů a pro zvýšené zapojení drnu. Při dobrém stavu louky kosit nejčastěji jedenkrát ročně, se střídavým posouváním doby provedení seče. Při časném kosení provést dle možností event. druhou seč po konci vegetace pro odstranění stařiny. Ke kosení využívat pokud možno lehké mechanizace, nevjíždět do louky při rozmoklé půdě. Seno pokud možno sušit přirozeným způsobem na pokose. Vhodné může být i občasná extenzivní pastevní využití s jedním, max. dvěma kratšími pastevními cykly, vždy s následným posekáním nedopasků a ponecháním prostoru pro revitalizaci porostu, při jednom cyklu dle stavu společenstev s event. druhou sečí na konci vegetace. Na vhodných místech provést do již zapojeného lučního porostu výsadbu skupin a pásů při okraji louky s přirozenou křovinnou a stromovou zelení s dřevinami dle příslušných vymezených STG. Výsadbu je nutné v několikaletém období do úplného zajištění vylepšovat, ošetřovat a chránit před okusem, poté provádět občasnou vhodnou výchovu a údržbu. V úseku stávající zatrubněné vodoteče je cílem v min. š. 20m vznik pásu přirozených břehových porostů a extenzivních druhově pestrých luk podél po úpravě převážně přirozeného koryta toku. V rámci revitalizačních opatření v širším povodí odstranit zatrubnění toku. Stabili-				

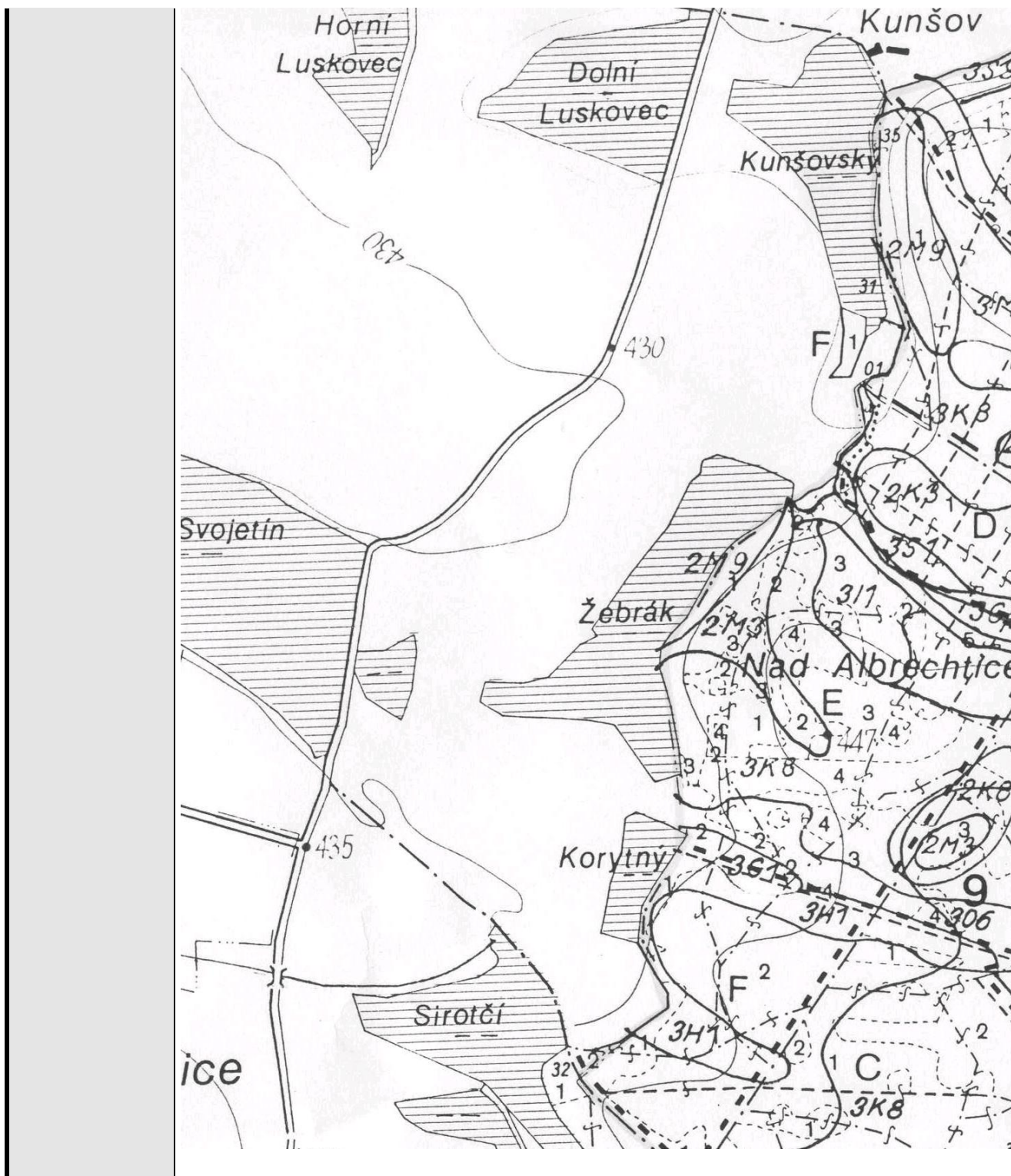
	zace nově upraveného zemního koryta výsadbou břehového porostu vhodné dřevinné skladby (hlavní dřeviny OL, JS, dále prosazovat dlouhověkové druhy DB, JL, KL, menší podíl OLS, STH, VRK, v mezofilních partiích ojediněle i LP). Zemní práce při odtrubňování toku využít dle podrobnějšího průzkumu a projektu alespoň místy k přirozenějšímu směrovému vedení trasy s drobnými meandry, event. provést další revitalizační opatření, včetně vytvoření drobných zdrží. Ke stabilizaci koryta možno využít výsadeb VR plůtků v rámci zakládání břehových porostů, v ohrožených úsecích příp. i kamenných záhozů.
Mapovatel	EKOSERVIS České Budějovice 2004, Friedrich 1998

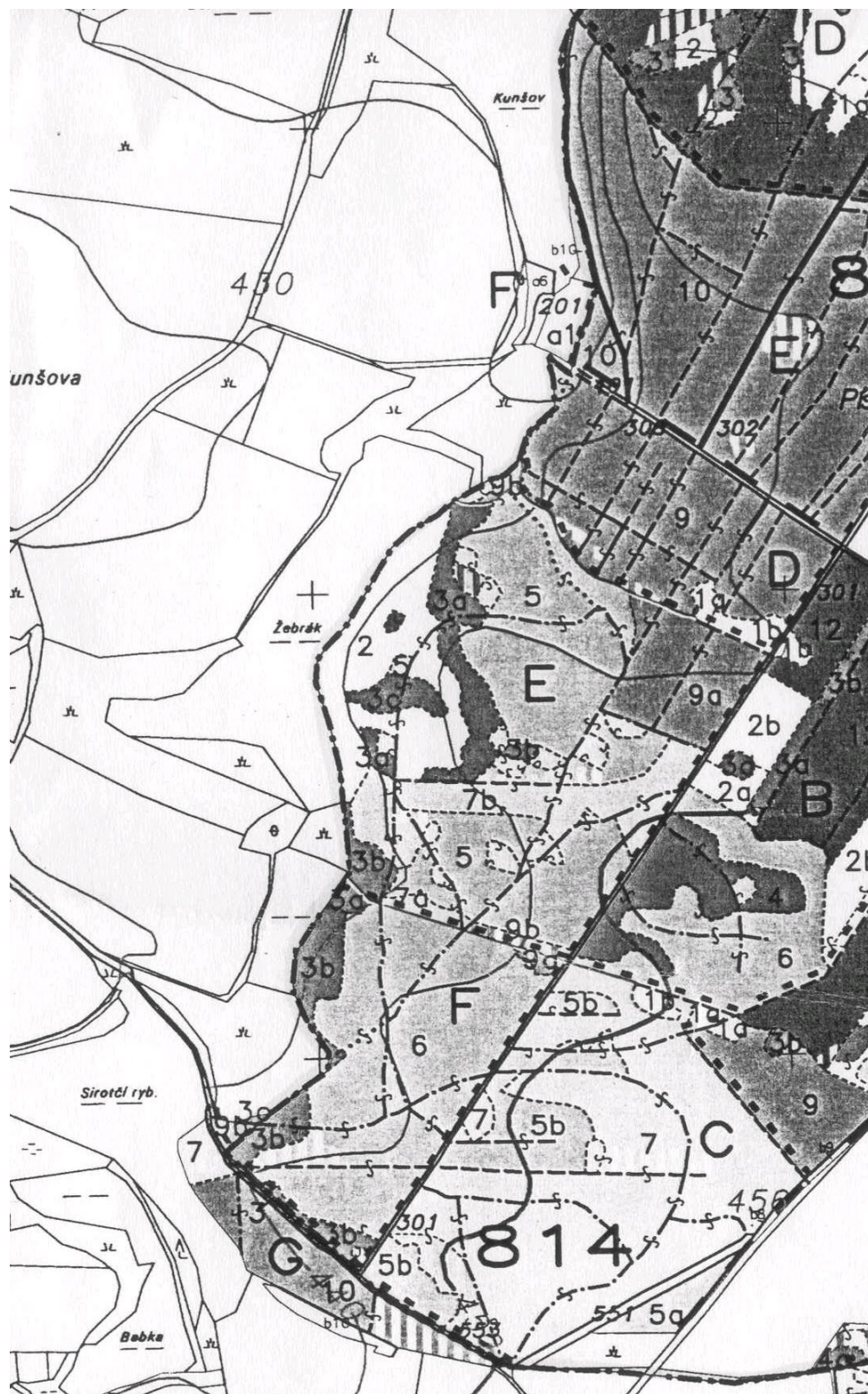
Číslo a název prvku územního systému ekologické stability				2	Turkovský rybník
Charakter	Význam	Velikost	Převažující STG	Využití	
Biocentrum	Lokální	7 ha	4AB-B3,4A-AB5	Louka, ostatní, rybník	
Charakteristika	Biocentrum tvoří rybník a přilehlé vlhké louky v ploché údolnici mírně zvlněného terénu pánve SSV od Drahonic. Podél břehů rybníka místy vyšší VRK, TPC, AK, JL, OS, (SM), TR, křoviny BC, VRX, RZ, TR, ruderalní bylinná vegetace, výskyt bolševníku velkolepého. V údolnici v povodí nádrže pozemky vlhkých, nejčastěji extenzivně kosených polokulturních luk, druhově nepřiliš pestrá, fytoocenologicky nevyhraněná luční společenstva. Významné druhy bylin: Scorzonera humilis, dále zjištěné druhy bylin: Aegopodium podagraria, Anthriscus sylvestris, Arctium minus, Calamagrostis arundinacea, Chamerion angustifolium, Dactylis glomerata, Dalanum ladanum, Galium aparine, Galium mollugo, Geum urbanum, Glyceria maxima, Heracleum mantegazzianum, Heracleum sphondylium, Humulus lupulus, Phalaroides arundinacea, Scorzonera humilis, Taraxacum officinale, Urtica dioica.				
Doporučení	Cílem opatření v prostoru rybníka je iniciovat vznik nádrže extenzivního charakteru s pestrými přirozenými bylinnými i dřevinnými litorálními porosty a prohloubit přirozený charakter vlhkých luk na přilehlých pozemcích. Snížit intenzitu hospodářského využití nádrže. Zvolit druhově vhodné rybí osádky a snížit jejich početnost tak, aby chov nebyl zdrojem eutrofizace vod a ničení bylinných břehových porostů. V maximálně možné míře omezovat zdroje eutrofizace v povodí nádrže, nezasahovat do vodního režimu lokality a jejího okolí. Provádět pokud možno pravidelné kosení nitrofilních bylinných porostů a lemů. Provádět občasné letnění nádrže, při event. nutnosti vyhrnování minimalizovat zásahy břehových partií, hmotu zásadně odvázet mimo lokalitu rybníka bez tvorby deponií sedimentu. V břehových porostech provádět údržbu výběrovými zásahy, vhodnými prořezávkami v podrostu podporovat jedince perspektivní pro obnovu porostu, v případě potřeby doplňovat dřevinnou zeleň výsadbou přirozených druhů (OL, dále VRK, STH i JS, JL apod.). Potlačit podíl TPC, AK a SM na úkor dorůstajících přirozených dřevin. Bezprostředně přilehlé pozemky polí hnojit v minimalizovaných dávkách, za vhodných meteorologických podmínek, následně ihned zaorávat. Na styku nádrže s ornou půdou by bylo vhodné založit v šířce alespoň 5-10m pás pravidelně kosené louky. Zvážit vhodnost vytvoření drobné představné nádrže na hlavním drenážním přítoku v pozemku přilehlé louky. V pozemcích luk zachovat extenzivní lukařské hospodaření - vyloučit hnojení, obnovu drnu, dosévání a další pratotechnické zásahy (s event. výjimkou občasného smykování, např. pro rozhrnutí krtin). Kosit dle stavu společenstev jeden až dvakrát ročně (dvakrát zejm. v případě potřeby potlačení expanze nitrofilních druhů, zvýšení zapojení drnu ad.) s občasným vynecháním některé sezóny na malé části plochy střídavě v různých místech lokality, tak aby byla umožněna existence druhů, neschopných regenerace v cyklu dvou sečí. Termín senoseče upravovat dle aktuálního složení společenstev, případně jej střídat v různých letech. Při časném kosení zvážit dle možností vhodnost event. druhé seče na konci vegetace pro odstranění stařiny. Ke kosení využívat pokud možno lehké mechanizace, nevjíždět do louky při rozmoklé půdě. Seno pokud možno sušit přirozeným způsobem na pokose (mimo ruderalní partie). Vhodné je občasné prostřídání lukařského využití pastevním - extenzivní pastva s jedním, max. dvěma pastevními cykly v kratším letním období, vždy s posečením nedopasků a dle stavu společenstev event. druhou sečí na konci vegetace.				
Mapovatel	EKOSERVIS České Budějovice 2004, Friedrich 1998				

Číslo a název prvku územního systému ekologické stability				3	Horní a Dolní Svojetín
Charakter	Význam	Velikost	Převažující STG	Využití	
Biokoridor	Lokální	1900 m	4BC-C4-5, 4A-AB4, 4B-BC5, 4A-AB5	Louka, ostatní, vodoteč, orná	
Charakteristika	Biokoridor tvoří plochá údolnice drobného přítoku Skalského potoka a litorální partie rybníků Horní a Dolní Svojetín ve zvlněném terénu pánve S od Albrechtic. Od Z upravená drobná vodoteč zarostlá převážně nitrofilní vegetací mezi pozemky kulturních luk, zčásti i polí. Dále k V navazuje J břeh Horního Svojetína s hustým pásem porostu s vyšších VRK, OL, OS, místy i TPC, HR, TR, DB, křoviny BC, VRX, (PAM), podél břehů místy úzké partie s porostem Glyceria max. a Phragmites, nitrofilní lem. Podél navazujícího J břehu Dolního Svojetína širší pás vegetace rákosin, při přítoku s převahou Phragmites, podél břehů Glyceria max. a druhy rodu Carex. Ve V části trasy niva toku Skalského potoka s kosenými polokulturními loukami.				
Doporučení	Cílem opatření v úseku biokoridoru podél břehů rybníka je zachování a prohloubení přirozeného charakteru bylinných i dřevinných litorálních porostů. Vodní nádrže využívat extenzivnějším způsobem, volit druhově vhodné a početně přiměřené rybí osádky tak, aby chov nebyl zdrojem eutrofizace vod a ničení bylinných břehových porostů. Omezovat zdroje eutrofizace v povodí nádrže, nezasahovat do vodního režimu lokality a jejího okolí. Na základě posouzení aktuálního stavu společenstev provádět v případě potřeby v trase biokoridoru občasně kosení litorálních bylinných porostů, zejm. v podzimním období, odvoz sklizené hmoty mimo lokalitu. Provádět občasně letnění nádrže. Při event. nutnosti vyhrnování nezasahovat břehové partie v trase biokoridoru a nevytvářet zde ani deponie bahna. V břehových porostech provádět údržbu výběrovými zásahy, vhodnými prořezávkami v podrostu podporovat jedince perspektivní pro obnovu porostu, v případě potřeby doplňovat dřevinou zeleň výsadbou přirozených druhů. Na styku s okolní ornou půdou založit v š. min. 10 m pás pravidelně kosené trvalé louky, na bezprostředně přilehlých pozemcích polí hnojit v minimalizovaných dávkách, za vhodných meteorologických podmínek, následně ihned zaorávat, vyloučit aplikaci tekutých stájevých hnojiv, omezit použití biocidů. Zachovat přilehlé luční partie. Cílem opatření podél drobné upravené vodoteče je iniciovat vznik pásu přirozených břehových porostů a mokřých extenzivních luk podél po úpravě převážně přirozeného koryta toku. V rámci revitalizačních opatření v širším povodí na převládající části trasy drobné vodoteče odstranit dlažbu, stabilizace zemního koryta výsadbou břehového porostu vhodné dřevinné skladby (hlavní dřeviny OL, JS, dále prosazovat dlouhověké druhy DB, JL, KL, menší podíl OLS, STH, VRK), event. další opatření, včetně vytvoření drobných zdrží, obnovy meandrů apod. na základě podrobnějšího průzkumu. Ke stabilizaci koryta možno využít výsadeb VR plůtků v rámci zakládání břehových porostů, v ohrožených úsecích příp. i kamenných záhozů. Tam, kde nebude možné odstranit opevnění toku, provést, vedle výsadby břehového porostu, technická opatření pro zvýšení členitosti koryta a možnosti infiltrace. Sanace stávajících ruderalních porostů v korytě pravidelným kosením dva až třikrát ročně, v případě nutnosti i odstranění ruderalního porostu a nové zatravnění koryta nebo opatrné použití vhodného herbicidu. V maximální možné míře omezit zdroje ruderalizace a eutrofizace. Za součást biokoridoru pokládat pás okolní louky v š. min. 10 po obou stranách vodoteče - extenzivně hospodařit s vyloučením hnojení, dosévání a obnovy drnu, pravidelně max. dvakrát ročně kosit, při nízkém stupni ruderalizace bylinných porostů dle aktuálního stavu společenstva snížit počet sečí na 1, max. 2 ročně. Ter-				

	míny senoseče upravovat dle aktuálního složení společenstev, případně střídat v různých letech. Při časném kosení provést dle možností druhou seč na konci vegetace pro odstranění stařiny. Pravidelně dvakrát ročně kosit nadále nitrofilní partie porostu. Ke kosení využívat lehké mechanizace, nevjíždět do louky při rozmoklé půdě. Seno pokud možno sušit přirozeným způsobem na pokose (mimo ruderalní partie). Nezasahovat do vodního režimu nivy.
Mapovatel	EKOSERVIS České Budějovice 2004, Friedrich 1998

Číslo a název prvku územního systému ekologické stability				4	Skalský potok
Charakter	Význam	Velikost	Převažující STG	Využití	
Biokoridor	Lokální	1600 m	4BC-C4-5	Louka, ostatní, vodoteč, les	
Charakteris- tika	Biokoridor tvoří litorální partie rybníků, vlhké louky a lužní porosty v mělce zaříz- nuté nivě Skalského potoka SSV od Albrechtic. Mělké údolí drobného toku Skal- ského potoka s vodními plochami, kosenými polokulturními loukami i litorály s porosty rákosin a ostřic. Místy podél břehů a na hrázích porosty s vyššími DB, OL, OS, TPC, křoviny STH, VRX, KRO, OL, KAL, BC, RZ, TRN, HH. Menší část břehů s pásem bylinných porostů charakteru svazů spol. Phragm. a Caric. grac. Po- dél přítoků porosty s dominancí Phalaris a Glyceria max. s vyšším podílem nitrofil- ních druhů. Ve svazích polokulturní kosené louky, v nivě i ve svazích v nepravidelně kosených vlhčích partiích s pestřejším spol. svazu Calthion. Podél V břehu lesní porosty s převl. BO, místy OL, DB, OS, VRX. Nad Korytným rybníkem tři lokality s výsadbou SM a MD. Významné druhy: Schoenoplectus lacustris, další zjištěné druhy bylin: Acetosa pratensis, Aegopodium podagraria, Alchemilla vulgaris, Alopecurus pratensis, An- gelica sylvestris, Anthoxanthum odoratum, Anthriscus sylvestris, Ballota nigra, Briza media, Caltha palustris, Carex gracilis, Carex hirta, Carex nigra, Carex pani- cea, Carex vesicaria, Cirsium vulgare, Dactylis glomerata, Filipendula ulmaria, Ga- lium aparine, Galium mollugo, Galium palustre, Galium uliginosum, Geum urba- num, Glechoma hederacea, Glyceria fluitans, Glyceria maxima, Heracleum sphon- dylum, Holcus lanatus, Juncus effusus, Lathyrus pratensis, Leontodon hispidus, Leucanthemum vulgare, Luzula campestris, Lycopodium europaeus, Lysimachia vulga- ris, Lythrum salicaria, Myosotis palustris, Phalaroides arundinacea, Poa trivialis, Ranunculus repens, Schoenoplectus lacustris, Scirpus sylvaticus, Stellaria graminea, Taraxacum officinale, Typha latifolia, Urtica dioica, Vigna brizoides, Vigna elongata.				

Odd+P	Kat	PS	Věk	HS	LT	Dřevina	%
8E	10	1	82	231	2K8	borovice lesní	20
8E	10	1	82	231	2K8	modřín opadavý	5
8E	10	1	82	231	2K8	smrk ztepilý	75

Doporučení

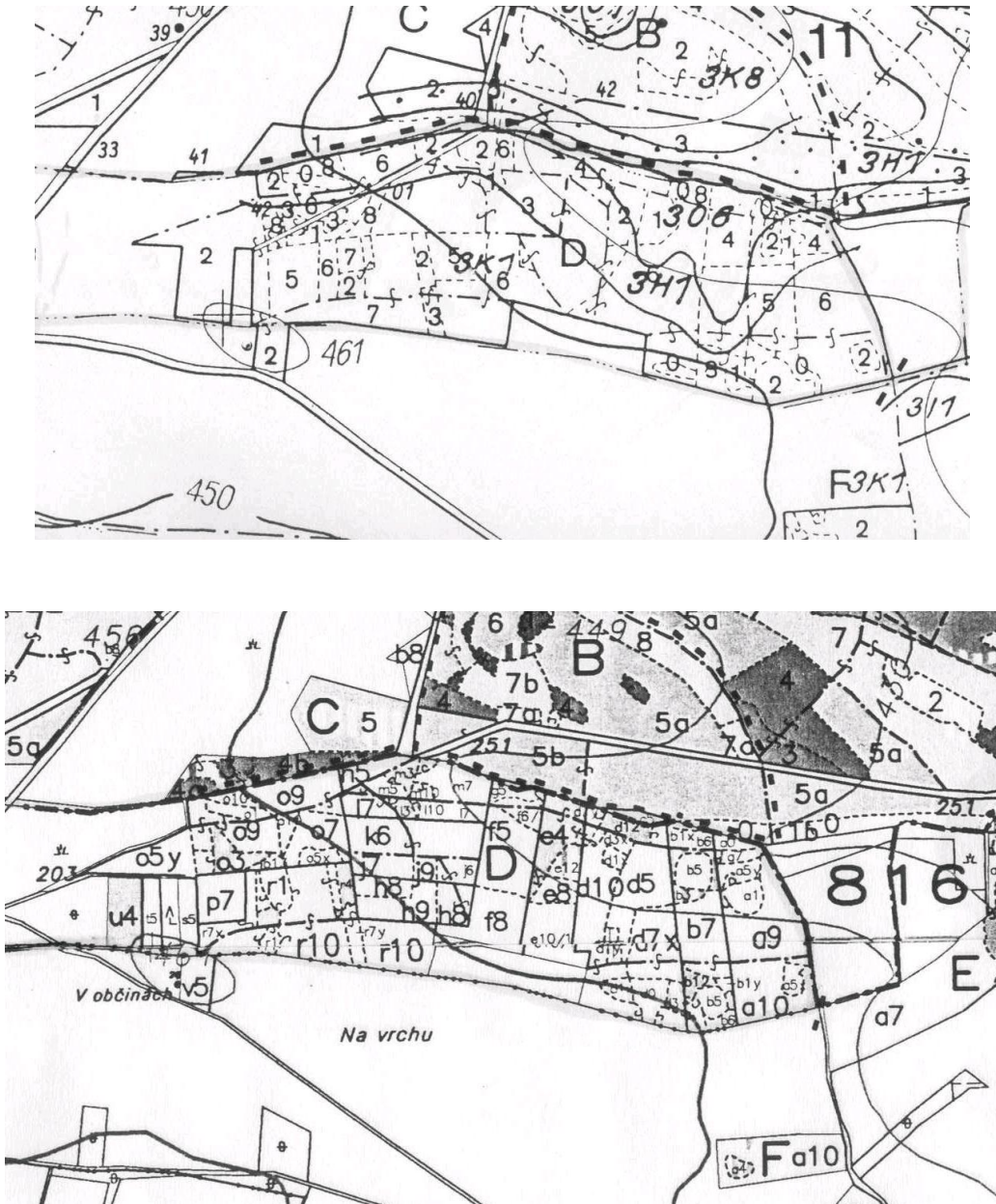
Cílem opatření v lesním porostu je zachování a ochrana, respektive prohloubení přirozeného charakteru stávajících porostů dle SLT. Stávající listnáče udržovat do vysokého věku převážně jen zásahy charakteru zdravotního výběru. Vhodnými opatřeními podpořit přirozenou obnovu žádoucích dřevin. V přiměřené míře zachovat podíl odumírajících a tlejících padlých stromů. Výchova zaměřená na udržení přirozené skladby a přechod na maloplošné podrostitní hospodaření s dlouhou obnovní

	dobou. Přeměnit druhovou skladbu dle SLT. Cílová dřevinná skladba: 2K - kyselá buková doubrava - dub 70%, buk 30%, příměs jeřábu. Lesní porosty v rámci ÚSES musí být výhledově <i>lesy zvláštního určení potřebnými pro zachování biologické různorodosti podle §8 odst. (2) písm. (f)</i>. Jedná se o <i>nejpřírodnější části hospodářsky využívané krajiny</i>, a tvoří tzv. „biologickou infrastrukturu“. Cílem je vznik <i>uceleného přírodě blízkého ekosystému</i>. Strategie musí být závislá na současném stavu, ideální je usměrňovaný polopřírodní vývoj. Principy ochrany lesa (včetně ponechání odumřelé dřevní hmoty) musejí být v souladu s oblastním plánem rozvoje lesů a podle dlouhodobých plánů péče schválených v dohodě orgánů státní správy ochrany přírody a lesního hospodářství. Zpravidla bez zvláštních omezení jsou principy péče o zvěř (nepočítá se však s jejím příkrmováním, nepůvodní druhy se však vylučují), pouze bez mysliveckých zařízení vedoucích ke koncentraci zvěře. Provozní cíl musí být kompromisem mezi přirozenou skladbou a lesnický odvozeným provozním cílem. Obecně platné řešení není, a je potřebné vytvořit diferencované postupy pro jednotlivé lokality, které nemůže tento ÚSES postihnout. Jako ideální se jeví využití publikace <i>Péče o chráněná území – II. Lesní společenstva, I. Michal, V. Petříček a kol., AOPaK Praha 1999</i>. Na lučních porostech přírodě blízké extenzivní hospodaření s vyloučením hnojení, obnovy drnu, dosévání a dalších pratotechnických zásahů. Kosit dle stavu společenstva zpravidla jedenkrát až dvakrát ročně s občasným vynecháním některé sezóny na malé části plochy střídavě v různých místech lokality, tak, aby byla umožněna existence druhů neschopných regenerace v cyklu pravidelných sečí (bližší údaje jsou velmi podrobně uvedeny v knize <i>Péče o chráněná území – I. Nelesní společenstva, I. Michal, V. Petříček a kol., AOPaK Praha 1999</i>). Termín seče upravovat dle aktuálního složení společenstev, případně jej střídat v různých letech. Kosení v suchém období s použitím lehké mechanizace, v trvale podmáčených partiích alespoň občasné ruční kosení. Pokos pokud možno sušit přirozeným způsobem na místě (mimo ruderalní partie). Ladní vegetaci ponechat bez zásahu, pouze s větším časovým odstupem (2-3 roky) kosit partie bez dřevinných náletů, aby bylo bráněno postupné sukcesi směrem k lesnímu porostu.
Mapovatel	EKOSERVIS České Budějovice 2004, Friedrich 1998

Číslo a název prvku územního systému ekologické stability				5	Sírotčí rybník a Bejšovec
Charakter	Význam	Velikost	Převažující STG	Využití	
Biocentrum	Lokální	9 ha	4BC-C4-5	Louka, ostatní, rybník	
Charakteristika	Biocentrum tvoří kaskáda tří rybníků s přilehlými břehovými porosty a vlhkými loukami v ploché údolnici horního toku Skalského potoka v mírně zvlněném terénu okraje pánve na SV okraji Albrechtic. Břehy nádrží v Z části s ojed. keři VRX a ml. OL, vhodné uspořádání pozemků s pásem kosených nehnojených polopřirozených luk podél břehových partií. Druhově pestrá vegetace mezofilních až vlhkých luk, podél břehu pás charakterem rákosin svazu Phragm., resp. Porostů ostřic svazu Caric. grac. Ve svahu podél J břehu Bejšovce a Sírotčího rybníku lesní pás s BO, JS, DB, křoviny BC, VRX, podél břehu pás s Phalaris a Glyceria max., vyšší podíl nitrofilních druhů. Hráze se staršími DB, místy OS, SM, OL. Významné druhy: Stellaria palustris, Carex hartmanii Zjištěné druhy bylin: Acetosa pratensis, Aegopodium podagraria, Agrostis stolonifera, Alisma plantago-aquatica, Alopecurus geniculatus, Alopecurus pratensis, Anthriscus sylvestris, Batrachium aquatile, Betonica officinalis, Caltha palustris, Campanula patula, Cardamine pratensis, Carex gracilis, Carex hartmanii, Carex nigra, Carex vesicaria, Dactylis glomerata, Eleocharis palustris, Equisetum palustre, Filipendula ulmaria, Galium aparine, Galium palustre, Galium uliginosum, Geum urbanum, Glyceria maxima, Heracleum sphondylium, Holcus lanatus, Juncus effusus, Juncus filiformis, Lathyrus pratensis, Leucanthemum vulgare, Lychnis flos-cuculi, Lycopus europaeus, Lysimachia vulgaris, Lythrum salicaria, Myosotis palustris, Persicaria amphibia, Phalaroides arundinacea, Phragmites australis, Poa trivialis, Potentilla erecta, Ranunculus acris, Ranunculus flammula, Ranunculus repens, Ranunculus sceleratus, Sanguisorba officinalis, Scirpus sylvaticus, Solanum dulcamara, Stellaria graminea, Taraxacum officinale, Typha latifolia, Urtica dioica, Vigna leporina				
Doporučení	Na lučních porostech přírodě blízké extenzivní hospodaření s vyloučením hnojení, obnovy drnu, dosévání a dalších pratotechnických zásahů. Kosit dle stavu společenstva zpravidla jedenkrát až dvakrát ročně s občasným vynecháním některé sezóny na malé části plochy střídavě v různých místech lokality, tak, aby byla umožněna existence druhů neschopných regenerace v cyklu pravidelných sečí (bližší údaje jsou velmi podrobně uvedeny v knize <i>Péče o chráněná území – I. Nelesní společenstva</i>, I. Michal, V. Petříček a kol., AOPaK Praha 1999). Termín seče upravovat dle aktuálního složení společenstev, případně jej střídat v různých letech. Kosení v suchém období s použitím lehké mechanizace, v trvale podmáčených partiích alespoň občasné ruční kosení. Pokos pokud možno sušit přirozeným způsobem na místě (mimo ruderalní partie). Ladní vegetaci ponechat bez zásahu, pouze s větším časovým odstupem (2-3 roky) kosit partie bez dřevinných náletů, aby bylo bráněno postupné sukcesi směrem k lesnímu porostu. V rybníce extenzivní chov ryb nebo alespoň smíšená obsádka.				
Mapovatel	EKOSERVIS České Budějovice 2004, Friedrich 1998				

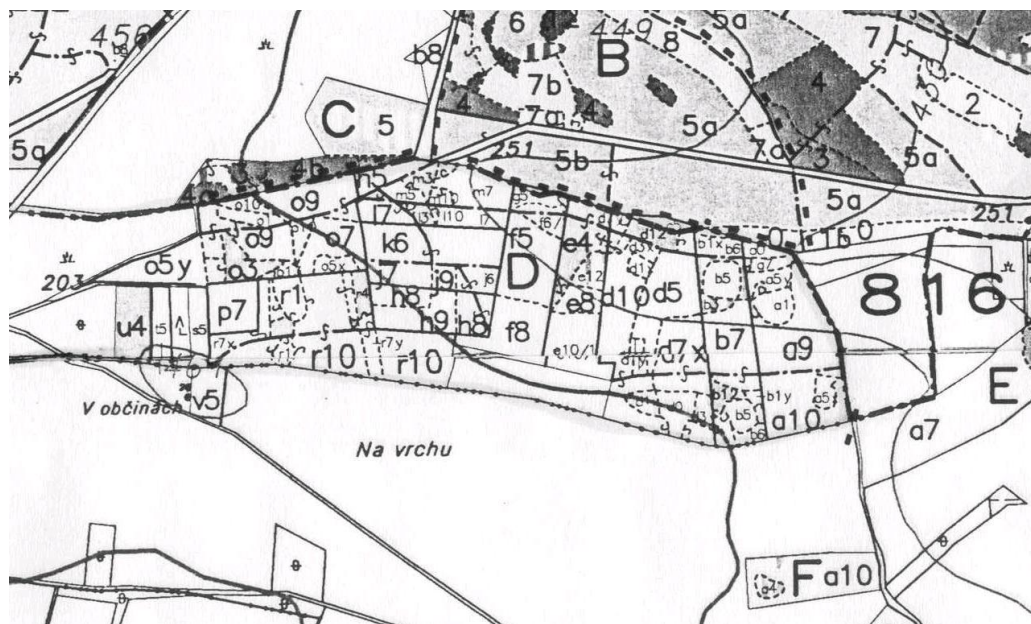
Číslo a název prvku územního systému ekologické stability				6	Dvorecký
Charakter	Význam	Velikost	Převažující STG	Využití	
Biokoridor	Lokální	500 m	4AB-B3	Louka, orná	
Charakteris- tika	LBK tvoří kratší propojení k trase RBK podél okraje vlhké kulturní louky a přes ornou půdu Z od Albrechtic.				
Doporučení	Vypracovat projekt prvku ÚSES, který jediný zohlední místní biotické a abiotické vlivy spolupůsobící v lokalitě. Na lučních porostech přírodě blízké extenzivní hospodaření s vyloučením hnojení, obnovy drnu, dosévání a dalších pratotechnických zásahů. Kosit dle stavu společenstva zpravidla jedenkrát až dvakrát ročně s občasným vynecháním některé sezóny na malé části plochy střídavě v různých místech lokality, tak, aby byla umožněna existence druhů neschopných regenerace v cyklu pravidelných sečí (bližší údaje jsou velmi podrobně uvedeny v knize <i>Péče o chráněná území – I. Nelesní společenstva</i>, I. Michal, V. Petříček a kol., AOPaK Praha 1999). Termín seče upravovat dle aktuálního složení společenstev, případně jej střídat v různých letech. Kosení v suchém období s použitím lehké mechanizace, v trvale podmáčených partiích alespoň občasné ruční kosení. Pokos pokud možno sušit přirozeným způsobem na místě (mimo ruderalní partie). Ladní vegetaci ponechat bez zásahu, pouze s větším časovým odstupem (2-3 roky) kosit partie bez dřevinných náletů, aby bylo bráněno postupné sukcesi směrem k lesnímu porostu.				
Mapovatel	EKOSERVIS České Budějovice 2004, Friedrich 1998				

Číslo a název prvku územního systému ekologické stability				7	V občinách
Charakter	Význam	Velikost	Převažující STG	Využití	
Biokoridor	Regionální	700 m	4AB-B3,4A-AB4	Louka, ostatní, orná	
Charakteris- tika	Biokoridor prochází převážně po pozemcích orné půdy v mírně zvlněném terénu pánve JV od Albrechtic. Podél místní komunikace alej vyšších LP, místy DB (JS, TR, OR), místy keře RZ, HH, PAM, BC, MZC.				
Doporučení	Vypracovat projekt prvku ÚSES, který jediný zohlední místní biotické a abiotické vlivy spolupůsobící v lokalitě. Na lučních porostech přírodě blízké extenzivní hospodaření s vyloučením hnojení, obnovy drnu, dosévání a dalších pratotechnických zásahů. Kosit dle stavu společenstva zpravidla jedenkrát až dvakrát ročně s občasným vynecháním některé sezóny na malé části plochy střídavě v různých místech lokality, tak, aby byla umožněna existence druhů neschopných regenerace v cyklu pravidelných sečí (bližší údaje jsou velmi podrobně uvedeny v knize <i>Péče o chráněná území – I. Nelesní společenstva, I. Michal, V. Petříček a kol., AOPaK Praha 1999</i>). Termín seče upravovat dle aktuálního složení společenstev, případně jej střídat v různých letech. Kosení v suchém období s použitím lehké mechanizace, v trvale podmáčených partiích alespoň občasné ruční kosení. Pokos pokud možno sušit přirozeným způsobem na místě (mimo ruderalní partie). Ladní vegetaci ponechat bez zásahu, pouze s větším časovým odstupem (2-3 roky) kosit partie bez dřevinných náletů, aby bylo bráněno postupné sukcesi směrem k lesnímu porostu.				
Mapovatel	EKOSERVIS České Budějovice 2004, Friedrich 1998				

Číslo a název prvku územního systému ekologické stability				8	V občinách
Charakter	Význam	Velikost	Převažující STG	Využití	
Biocentrum	Lokální	4 ha	4AB-B3	Les	
Charakteris- tika	Biocentrum tvoří kulturní převážně smrkoborový lesní porost na okraji rozsáhlého komplexu lesů v mírně zvlněném terénu pánve Z od Albrechtic. Ve smrkoborové kmenovině se objevuje vtroušený DB, místy je zastoupen i MD, v místy vyvinutém podrostu jsou zastoupeny převážně BC, BH, JR, BR, OSK, MAL, DB, SM. Bylinné patro druhově chudé s běžnými zástupci degradovaných společenstev typických pro kulturní jehličnaté lesy.				
	Zjištěné druhy bylin: nejčastěji <i>Anemonoides nemorosa</i> , <i>Athyrium filix-femina</i> , <i>Avenella flexuosa</i> , <i>Calamagrostis arundinacea</i> , <i>Calluna vulgaris</i> , <i>Chamerion angustifolium</i> , <i>Fragaria vesca</i> , <i>Galeopsis tetrahit</i> , <i>Geum urbanum</i> , <i>Geranium robertianum</i> , <i>Hieracium murorum</i> , <i>Luzula luzuloides</i> , <i>Luzula pilosa</i> , <i>Melampyrum pratense</i> , <i>Mycelis muralis</i> , <i>Oxalis acetosella</i> , <i>Poa nemoralis</i> , <i>Senecio ovatus</i> , <i>Urtica dioica</i> , <i>Vaccinium myrtillus</i> , <i>Viola reichenbachiana</i> a další.				
					

	Odd+P	Kat	PS	Věk	HS	LT	Dřevina	%
	11D	10	0	0	431	3K1	0	0
	11D	10	1	20	431	3K1	bříza bradavičnatá	10
	11D	10	1	20	431	3K1	smrk ztepilý	90
	11D	10	2	35	431	3K1	borovice lesní	30
	11D	10	2	35	431	3K1	bříza bradavičnatá	20
	11D	10	2	35	431	3K1	duby	15
	11D	10	2	35	431	3K1	smrk ztepilý	35
	11D	10	3	51	431	3K1	smrk ztepilý	100
	11D	10	4	59	255	3O6	bříza bradavičnatá	20
	11D	10	4	59	255	3O6	duby	30
	11D	10	4	59	255	3O6	olše lepkavá	30
	11D	10	4	59	255	3O6	smrk ztepilý	20
	11D	10	5	59	431	3K1	borovice lesní	5
	11D	10	5	59	431	3K1	smrk ztepilý	95
	11D	10	6	77	431	3K1	borovice lesní	15
	11D	10	6	77	431	3K1	duby	5
	11D	10	6	77	431	3K1	olše lepkavá	5
	11D	10	6	77	431	3K1	smrk ztepilý	75
	11D	10	7	83	431	3K1	smrk ztepilý	100
	11D	10	8	104	431	3K1	borovice lesní	2
	11D	10	8	104	431	3K1	duby	5
	11D	10	8	104	431	3K1	smrk ztepilý	93
Doporučení	Cílem opatření v lesním porostu je zachování a ochrana, respektive prohloubení přirozeného charakteru stávajících porostů dle SLT. Stávající listnáče udržovat do vysokého věku převážně jen zásahy charakteru zdravotního výběru. Vhodnými opatřeními podpořit přirozenou obnovu žádoucích dřevin. V přiměřené míře zachovat podíl odumírajících a tlejících padlých stromů. Výchova zaměřená na udržení přirozené skladby a přechod na maloplošné podrobné hospodaření s dlouhou obnovní dobou. Přeměnit druhovou skladbu dle SLT. Cílová dřevinná skladba: 3K – kyselá dubová bučina - buk 60%, dub 20%, lípa 10%, jedle 10%, 3O – jedlodubová bučina - buk 30%, dub 30%, jedle 40%, příměs lípy. Lesní porosty v rámci ÚSES musí být výhledově <i>lesy zvláštního určení potřebnými pro zachování biologické rozmanitosti podle §8 odst. (2) písm. (f)</i>. Jedná se o <i>nejpřírodnější části hospodářsky využívané krajiny</i>, a tvoří tzv. „biologickou infrastrukturu“. Cílem je vznik <i>uceleného přírodě blízkého ekosystému</i>. Strategie musí být závislá na současném stavu, ideální je usměrňovaný polopřírodní vývoj. Principy ochrany lesa (včetně ponechání odumřelé dřevní hmoty) musejí být v souladu s oblastním plánem rozvoje lesů a podle dlouhodobých plánů péče schválených v dohodě orgánů státní správy ochrany přírody a lesního hospodářství. Zpravidla bez zvláštních omezení jsou principy péče o zvěř (nepočítá se však s jejím příkrmováním, nepůvodní druhy se však vylučují), pouze bez mysliveckých zařízení vedoucích ke koncentraci zvěře. Provozní cíl musí být kompromisem mezi přirozenou skladbou a lesnický odvozeným provozním cílem. Obecně platné řešení není, a je potřebné vytvořit diferencované postupy pro jednotlivé lokality, které nemůže tento ÚSES postihnout. Jako ideální se jeví využití publikace <i>Péče o chráněná území – II. Lesní společenstva, I. Michal, V. Petříček a kol., AOPaK Praha 1999.</i>							
Mapovatel	EKOSERVIS České Budějovice 2004, Friedrich 1998							

Číslo a název prvku územního systému ekologické stability				9	Na vrchu
Charakter	Význam	Velikost	Převažující STG	Využití	
Biokoridor	Regionální	1000 m	4A-AB5, 4AB-B3, 3B3, 4AB-B4	Les	
Charakteris- tika	Biokoridor představuje ve V části propojení převážně vlhkých stanovišť v ploché údolnici s pozemky polí, směrem k Z je veden přes rozvodnici k Cehnickému potoku. Ve V části trasy plochá údolnice převážně s pozemky polí, nad silnicí úsek upravené vodoteče zarostlé bylinnou, převážně nitrofilní vegetací a podél cesty místy s VRK, OL, TRP a BR. Na Z straně převládají pole, v krátkém úseku mez porostlá křovinami RZ, JAM, BC. Výskyt <i>Aegopodium podagraria</i> , <i>Anemonoides nemorosa</i> , <i>Anthriscus sylvestris</i> , <i>Arrhenatherum elatius</i> , <i>Artemisia vulgaris</i> , <i>Athyrium filix-femina</i> , <i>Calamagrostis arundinacea</i> , <i>Chamerion angustifolium</i> , <i>Cirsium arvense</i> , <i>Dactylis polygama</i> , <i>Fragaria vesca</i> , <i>Galeopsis tetrahit</i> , <i>Galium aparine</i> , <i>Geum urbanum</i> , <i>Geranium robertianum</i> , <i>Hieracium murorum</i> , <i>Hypericum perforatum</i> , <i>Impatiens parviflora</i> , <i>Luzula luzuloides</i> , <i>Melampyrum pratense</i> , <i>Mycelis muralis</i> , <i>Oxalis acetosella</i> , <i>Poa nemoralis</i> , <i>Ranunculus repens</i> , <i>Senecio ovatus</i> , <i>Urtica dioica</i> , <i>Taraxacum officinale</i> , <i>Vaccinium myrtillus</i> , <i>Viola reichenbachiana</i> ad.				
	Významné druhy: <i>Scorzonera humilis</i> . Zjištěné druhy bylin: <i>Athyrium filix-femina</i> , <i>Avenella flexuosa</i> , <i>Fragaria vesca</i> , <i>Hieracium murorum</i> , <i>Luzula luzuloides</i> , <i>Mycelis muralis</i> , <i>Oxalis acetosella</i> , <i>Poa nemoralis</i> , <i>Senecio ovatus</i> , <i>Viola reichenbachiana</i> .				

Odd+P	Kat	PS	Věk	HS	LT	Dřevina	%
11D	10	0	0	431	3K1	0	0
11D	10	1	20	431	3K1	bříza bradavičnatá	10
11D	10	1	20	431	3K1	smrk ztepilý	90
11D	10	2	35	431	3K1	borovice lesní	30
11D	10	2	35	431	3K1	bříza bradavičnatá	20
11D	10	2	35	431	3K1	duby	15
11D	10	2	35	431	3K1	smrk ztepilý	35
11D	10	3	51	431	3K1	smrk ztepilý	100
11D	10	4	59	255	3O6	bříza bradavičnatá	20
11D	10	4	59	255	3O6	duby	30
11D	10	4	59	255	3O6	olše lepkavá	30
11D	10	4	59	255	3O6	smrk ztepilý	20
11D	10	5	59	431	3K1	borovice lesní	5
11D	10	5	59	431	3K1	smrk ztepilý	95
11D	10	6	77	431	3K1	borovice lesní	15
11D	10	6	77	431	3K1	duby	5
11D	10	6	77	431	3K1	olše lepkavá	5
11D	10	6	77	431	3K1	smrk ztepilý	75
11D	10	7	83	431	3K1	smrk ztepilý	100
11D	10	8	104	431	3K1	borovice lesní	2
11D	10	8	104	431	3K1	duby	5
11D	10	8	104	431	3K1	smrk ztepilý	93

Doporučení

Cílem opatření v lesním porostu je zachování a ochrana, respektive prohloubení přirozeného charakteru stávajících porostů dle SLT. Stávající listnáče udržovat do vysokého věku převážně jen zásahy charakteru zdravotního výběru. Vhodnými opatřeními podpořit přirozenou obnovu žádoucích dřevin. V přiměřené míře zachovat podíl odumírajících a tlejících padlých stromů. Výchova zaměřená na udržení přirozené skladby a přechod na maloplošné podrostitní hospodaření s dlouhou obnovní dobou. Přeměnit druhovou skladbu dle SLT. Cílová dřevinná skladba: **3K – kyselá dubová bučina** - buk 60%, dub 20%, lípa 10%, jedle 10%, **3O – jedlodubová bučina** - buk 30%, dub 30%, jedle 40%, příměs lípy. Lesní porosty v rámci ÚSES musí být výhledově *lesy zvláštního určení potřebnými pro zachování biologické rozmanitosti podle §8 odst. (2) písm. (f)*. Jedná se o *nejpřírodnější části hospodářsky využívané krajiny*, a tvoří tzv. „biologickou infrastrukturu“. Cílem je vznik *uceleného přírodě blízkého ekosystému*. Strategie musí být závislá na současném stavu, ideální je usměrňovaný polopřírodní vývoj. Principy ochrany lesa (včetně ponechání odumřelé

	dřevní hmoty) musejí být v souladu s oblastním plánem rozvoje lesů a podle dlouhodobých plánů péče schválených v dohodě orgánů státní správy ochrany přírody a lesního hospodářství. Zpravidla bez zvláštních omezení jsou principy péče o zvěř (nepočítá se však s jejím přikrmováním, nepůvodní druhy se však vylučují), pouze bez mysliveckých zařízení vedoucích ke koncentraci zvěře. Provozní cíl musí být kompromisem mezi přirozenou skladbou a lesnický odvozeným provozním cílem. Obecně platné řešení není, a je potřebné vytvořit diferencované postupy pro jednotlivé lokality, které nemůže tento ÚSES postihnout. Jako ideální se jeví využití publikace <i>Péče o chráněná území – II. Lesní společenstva, I. Michal, V. Petříček a kol., AOPaK Praha 1999.</i>
Mapovatel	EKOSERVIS České Budějovice 2004, Friedrich 1998

Číslo a název prvku územního systému ekologické stability				10	Radovec
Charakter	Význam	Velikost	Převažující STG	Využití	
Biokoridor	Lokální	1900 m	4B3, 4AB3, 5AB3, 5B3, 5AB-B1-2, 5BC3	Les	

Charakteristika

Biokoridor prochází rozsáhlými lesními porosty podél hřebene vrchu Radovec směrem ke Knížecímu Kameni ve vrchovině J od Dunovic. Rozsáhlý komplex kulturních smrkových a borových lesů, místy příměs MD, ojediněle vtroušena BR, občas jednotlivě nebo skupinově i DB, BK, JD (KL). Běžné druhy podrostu s JR, BR, SM, BH, KRO, OSK, MAL, bylinné patro chudé s běžnými druhy kulturních lesů. Místy SM a BO mlaziny, ojediněle kotlíky s BK nebo DB.

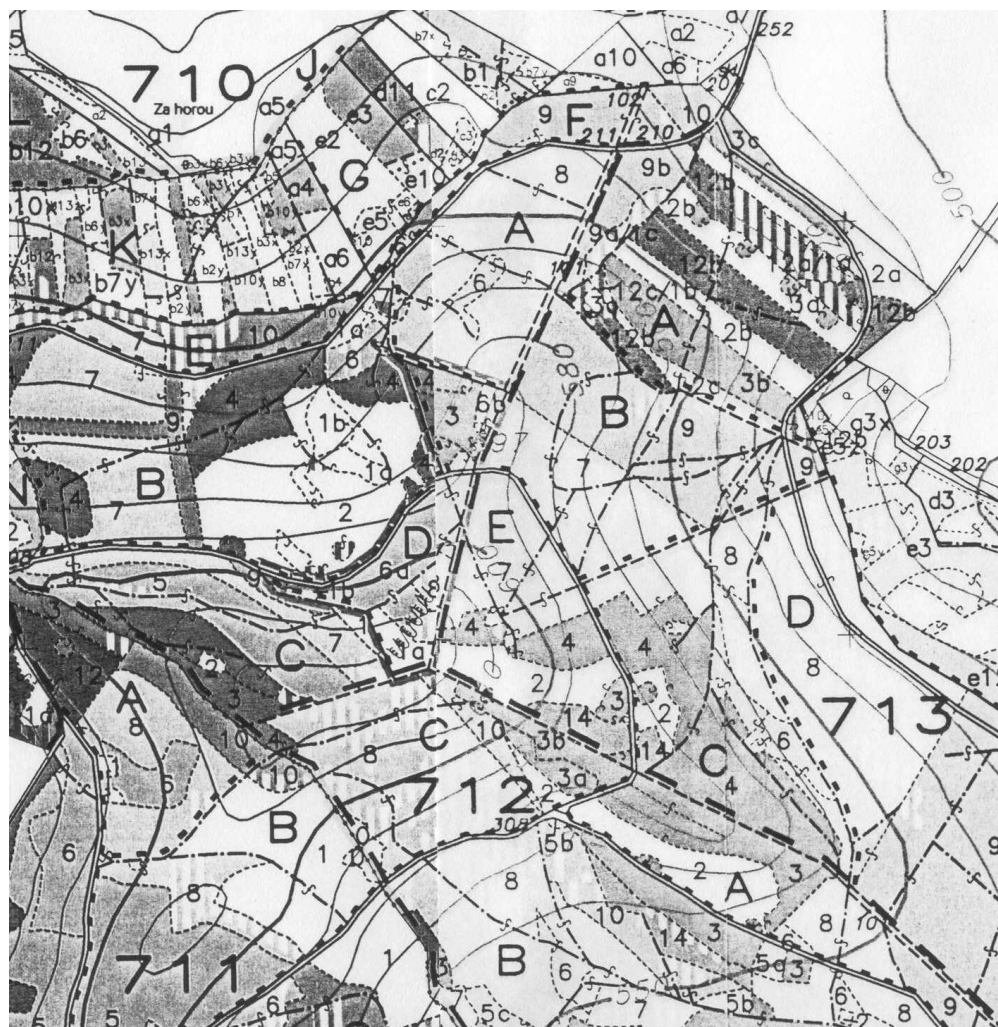
Zjištěné druhy bylin: Athyrium filix-femina, Avenella flexuosa, Calamagrostis arundinacea, Convallaria majalis, Fragaria vesca, Galium rotundifolium, Genista germanica, Hieracium murorum, Luzula luzuloides, Moehringia trinervia, Mycelis muralis, Oxalis acetosella, Poa nemoralis, Senecio ovatus, Vaccinium myrtillus, Viola reichenbachiana.

	Odd+P	Kat	PS	Věk	HS	LT	Dřevina	%
	109D	10	1	4	431	4K3	SM	70
	109D	10	1	4	431	4K3	BO	20
	109D	10	1	4	431	4K3	MD	5
	109D	10	1	4	431	4K3	BK	5
	109D	10	2	18	431	4K3	SM	55
	109D	10	2	18	431	4K3	BO	40
	109D	10	2	18	431	4K3	BR	5
	109D	10	3	34	433	4K3	SM	10
	109D	10	3	34	433	4K3	BO	85
	109D	10	3	34	433	4K3	BR	5
	109D	10	4	50	433	4K3	SM	30
	109D	10	4	50	433	4K3	BO	55
	109D	10	4	50	433	4K3	BK	5
	109D	10	4	50	433	4K3	BR	10
	109D	10	5	70	433	4K3	SM	45
	109D	10	5	70	433	4K3	BO	55
	109D	10	6	115	433	4K3	SM	48
	109D	10	6	115	433	4K3	BO	49
	109D	10	6	115	433	4K3	MD	1
	109D	10	6	115	433	4K3	OL	2
	109E	10	1	20	433	4K3	SM	60
	109E	10	1	20	433	4K3	JD	40
	109E	10	2	45	255	1G2	OL	100
	109E	10	3	70	433	4K3	BO	100
	109E	10	4	95	571	5V5	SM	86
	109E	10	4	95	571	5V5	BO	10
	109E	10	4	95	571	5V5	MD	4
	109E	10	5	110	433	4K3	SM	10
	109E	10	5	110	433	4K3	BO	88
	109E	10	5	110	433	4K3	OL	2
	109E	10	99	0	255	1G2	0	0
	110C	10	0	0	511	5A6	0	0
	110C	10	1	6	551	5S2	SM	100
	110C	10	2	20	511	5A6	SM	60
	110C	10	2	20	511	5A6	JD	20
	110C	10	2	20	511	5A6	BK	15
	110C	10	2	20	511	5A6	BR	5
	110C	10	3	30	551	5S2	SM	75
	110C	10	3	30	551	5S2	JD	10
	110C	10	3	30	551	5S2	BO	10
	110C	10	3	30	551	5S2	BR	5
	110C	10	4	40	551	5S2	SM	70
	110C	10	4	40	551	5S2	JD	20
	110C	10	4	40	551	5S2	BO	10
	110C	10	5	66	551	5B6	SM	95
	110C	10	5	66	551	5B6	BO	5
	110C	10	6	132	551	5B6	SM	73
	110C	10	6	132	551	5B6	JD	19
	110C	10	6	132	551	5B6	BO	5
	110C	10	6	132	551	5B6	BK	3
Doporučení	Cílem opatření v lesním porostu je zachování a ochrana, respektive prohloubení přirozeného charakteru stávajících porostů dle SLT. Stávající listnáče udržovat do vysokého věku převážně jen zásahy charakteru zdravotního výběru. Vhodnými opatřeními podpořit přirozenou obnovu žádoucích dřevin. V přiměřené míře zachovat podíl odumírajících a tlejících padlých stromů. Výchova zaměřená na udržení přirozené skladby a přechod na maloplošné podrostitní hospodaření s dlouhou obnovní dobou. Přeměnit druhovou skladbu dle SLT. Cílová dřevinná skladba: 1G - vrbová							

	olšina - olše 60%, vrby 30%, topol lina 10%, příměs osiky, 4K - kyselá bučina - buk 70%, jedle 20%, dub 10%, 5A - klenová bučina - buk 50%, jedle 30%, klen 20%, příměs jilmu a jasanu, 5B - bohatá jedlová bučina - buk 60%, jedle 40%, příměs kleny a smrku, 5S - svěží jedlová bučina - jedle 50%, buk 50%, příměs kleny, 5V – vlhká jedlová bučina - buk 50%, jedle 40%, klen 10%, příměs jasanu a smrku. Lesní porosty v rámci ÚSES musí být výhledově <i>lesy zvláštního určení potřebnými pro zachování biologické různorodosti podle §8 odst. (2) písm. (f)</i>. Jedná se o <i>nejpřírodnější části hospodářsky využívané krajiny</i>, a tvoří tzv. „biologickou infrastrukturu“. Cílem je vznik <i>uceleného přírodě blízkého ekosystému</i>. Strategie musí být závislá na současném stavu, ideální je usměrňovaný polopřírodní vývoj. Principy ochrany lesa (včetně ponechání odumřelé dřevní hmoty) musejí být v souladu s oblastním plánem rozvoje lesů a podle dlouhodobých plánů péče schválených v dohodě orgánů státní správy ochrany přírody a lesního hospodářství. Zpravidla bez zvláštních omezení jsou principy péče o zvěř (nepočítá se však s jejím příkrmováním, nepůvodní druhy se však vylučují), pouze bez mysliveckých zařízení vedoucích ke koncentraci zvěře. Provozní cíl musí být kompromisem mezi přirozenou skladbou a lesnický odvozeným provozním cílem. Obecně platné řešení není, a je potřebné vytvořit diferencované postupy pro jednotlivé lokality, které nemůže tento ÚSES postihnout. Jako ideální se jeví využití publikace <i>Péče o chráněná území – II. Lesní společenstva, I. Michal, V. Petříček a kol., AOPaK Praha 1999</i>.
Mapovatel	EKOSERVIS České Budějovice 2004, Friedrich 1998

Číslo a název prvku územního systému ekologické stability				11	Knížecí kámen
Charakter	Význam	Velikost	Převažující STG	Využití	
Biocentrum	Lokální	6 ha	4AB3,4B3,5C3,5BC3,4BC3	Les	
Charakteristika	Biocentrum tvoří skupiny se smíšeným až listnatým porostem při balvanitém až skalnatém hřebeni u vrcholu Knížecího kamene. Různověké skupiny s převládajícím BK, příměs SM, JD, KL, vtroušeně místy i LP, JR, BR, JS, v podrostu se porůznu vedle dřevin stromového patra objevuje LIS, BH, OSK, MAL. Pestré bylinné patro, v němž se porůznu objevují partie spol. květnatých bučin podsvazu Eufagion, místy charakter bikových bučin svazu Luz. - Fag. Zjištěné druhy bylin: Athyrium filix-femina, Avenella flexuosa, Calamagrostis arundinacea, Convallaria majalis, Fragaria vesca, Galium rotundifolium, Genista germanica, Hieracium murorum, Luzula luzuloides, Moehringia trinervia, Mycelis muralis, Oxalis acetosella, Poa nemoralis, Senecio ovatus, Vaccinium myrtillus, Viola reichenbachiana.				

	Odd+P	Kat	PS	Věk	HS	LT	Dřevina	%
	110C	10	0	0	511	5A6	0	0
	110C	10	1	6	551	5S2	SM	100
	110C	10	2	20	511	5A6	SM	60
	110C	10	2	20	511	5A6	JD	20
	110C	10	2	20	511	5A6	BK	15
	110C	10	2	20	511	5A6	BR	5
	110C	10	3	30	551	5S2	SM	75
	110C	10	3	30	551	5S2	JD	10
	110C	10	3	30	551	5S2	BO	10
	110C	10	3	30	551	5S2	BR	5
	110C	10	4	40	551	5S2	SM	70
	110C	10	4	40	551	5S2	JD	20
	110C	10	4	40	551	5S2	BO	10
	110C	10	5	66	551	5B6	SM	95
	110C	10	5	66	551	5B6	BO	5
	110C	10	6	132	551	5B6	SM	73
	110C	10	6	132	551	5B6	JD	19
	110C	10	6	132	551	5B6	BO	5
	110C	10	6	132	551	5B6	BK	3
	113F	10	1	4	551	5B6	SM	100
	113F	10	2	20	551	5B6	SM	90
	113F	10	2	20	551	5B6	BK	10
	113F	10	3	56	551	5B6	SM	60
	113F	10	3	56	551	5B6	JD	10
	113F	10	3	56	551	5B6	BK	20
	113F	10	3	56	551	5B6	KL	10
	113F	10	4	124	551	5B6	SM	95
	113F	10	4	124	551	5B6	JD	5
Doporučení	Cílem opatření v lesním porostu je zachování a ochrana, respektive prohloubení přirozeného charakteru stávajících porostů dle SLT. Stávající listnáče udržovat do vysokého věku převážně jen zásahy charakteru zdravotního výběru. V přiměřené míře zachovat podíl odumírajících a tlejících padlých stromů. Výchova zaměřená na udržení přirozené skladby a přechod na maloplošné podrovní hospodaření s dlouhou obnovní dobou. Přeměnit druhovou skladbu dle SLT. Cílová dřevinná skladba: 5A - klenová bučina - buk 50%, jedle 30%, klen 20%, příměs jilmu a jasanu, 5B - bohatá jedlová bučina - buk 60%, jedle 40%, příměs kleny a smrku, 5S - svěží jedlová bučina - jedle 50%, buk 50%, příměs kleny, 5V – vlhká jedlová bučina - buk 50%, jedle 40%, klen 10%, příměs jasanu a smrku. Lesní porosty v rámci ÚSES musí být výhledově <i>lesy zvláštního určení potřebnými pro zachování biologické rozmanitosti podle §8 odst. (2) písm. (f)</i>. Jedná se o <i>nejpřírodnější části hospodářsky využívané krajiny</i>, a tvoří tzv. „biologickou infrastrukturu“. Cílem je vznik <i>uceleného přírodě blízkého ekosystému</i>. Strategie musí být závislá na současném stavu, ideální je usměrňovaný polopřírodní vývoj. Principy ochrany lesa (včetně ponechání odumřelé dřevní hmoty) musejí být v souladu s oblastním plánem rozvoje lesů a podle dlouhodobých plánů péče schválených v dohodě orgánů státní správy ochrany přírody a lesního hospodářství. Zpravidla bez zvláštních omezení jsou principy péče o zvěř (nepočítá se však s jejím příkrmováním, nepůvodní druhy se však vylučují), pouze bez mysliveckých zařízení vedoucích ke koncentraci zvěře. Provozní cíl musí být kompromisem mezi přirozenou skladbou a lesnickým provozním cílem. Obecně platné řešení není, a je potřebné vytvořit diferencované postupy pro jednotlivé lokality, které nemůže tento ÚSES postihnout. Jako ideální se jeví využití publikace <i>Péče o chráněná území – II. Lesní společenstva, I. Michal, V. Petříček a kol., AOPaK Praha 1999.</i>							
Mapovatel	EKOSERVIS České Budějovice 2004, Friedrich 1998							

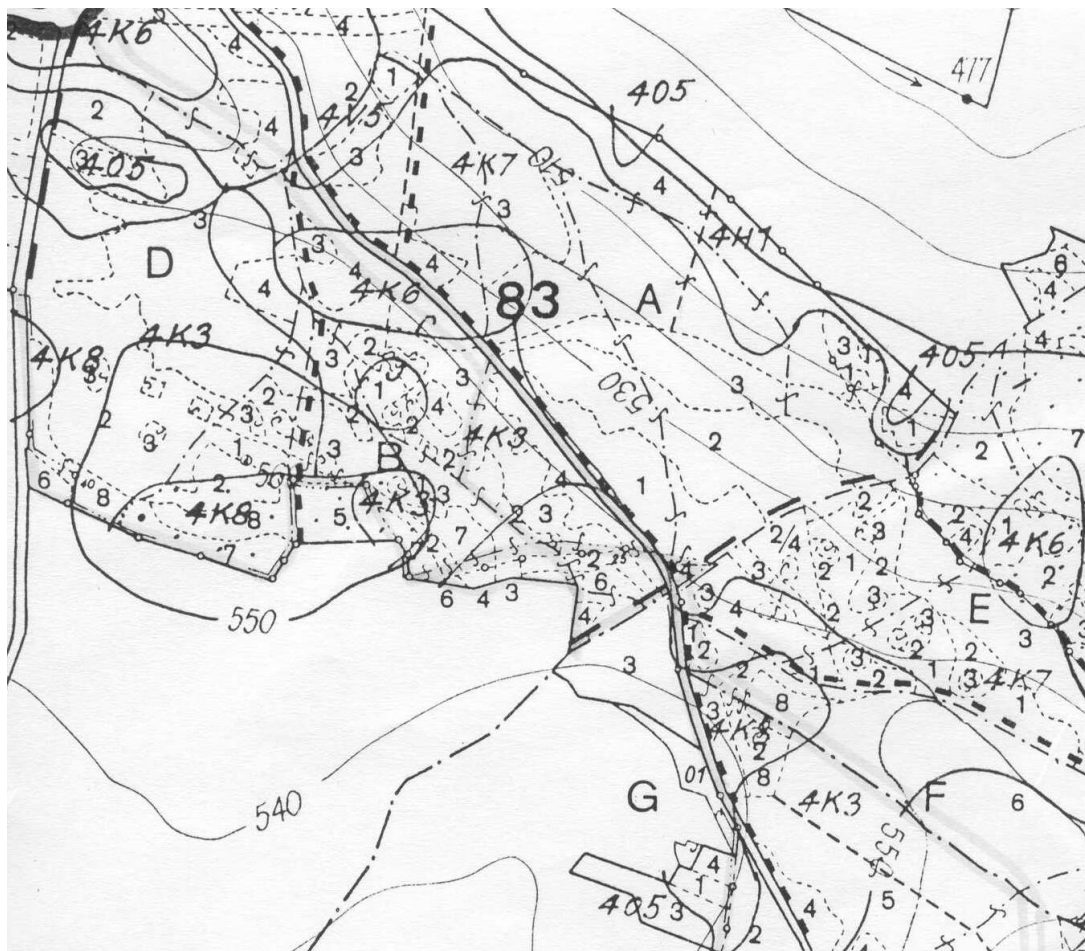
Číslo a název prvku územního systému ekologické stability				12	Brnouš
Charakter	Význam	Velikost	Převažující STG	Využití	
Biokoridor	Lokální	1300 m	4AB3,4B3	Les	
Charakteris- tika	Biokoridor prochází lesními porosty v rozsáhlém komplexu podél oblého hřebene ve vrchovině pod Knížecím Kamenem. Porosty v komplexu kulturních smrkových a borových lesů, místy příměs MD, místy jednotlivě nebo skupinově vtroušen DB, BK, JD, KL, LP, BR. Běžné druhy podrostu s JR, BR, SM, BH, KRO, OSK, MAL, bylinné patro chudé s běžnými druhy kulturních lesů. Významné druhy: Centaurium erythraea, Atropa bella-donna, Epipactis helleborine.				
	Zjištěné druhy bylin: Athyrium filix-femina, Atropa bella-donna, Avenella flexuosa, Calamagrostis arundinacea, Centaurium erythraea, Convallaria majalis, Epilobium montanum, Epipactis helleborine, Festuca gigantea, Fragaria vesca, Galeopsis tetrahit, Hieracium murorum, Impatiens noli-tangere, Luzula luzuloides, Luzula pilosa, Melampyrum pratense, Mycelis muralis, Oxalis acetosella, Poa nemoralis, Rumex obtusifolius, Senecio ovatus, Senecio sylvaticus, Vaccinium myrtillus, Viola reichenbachiana.				

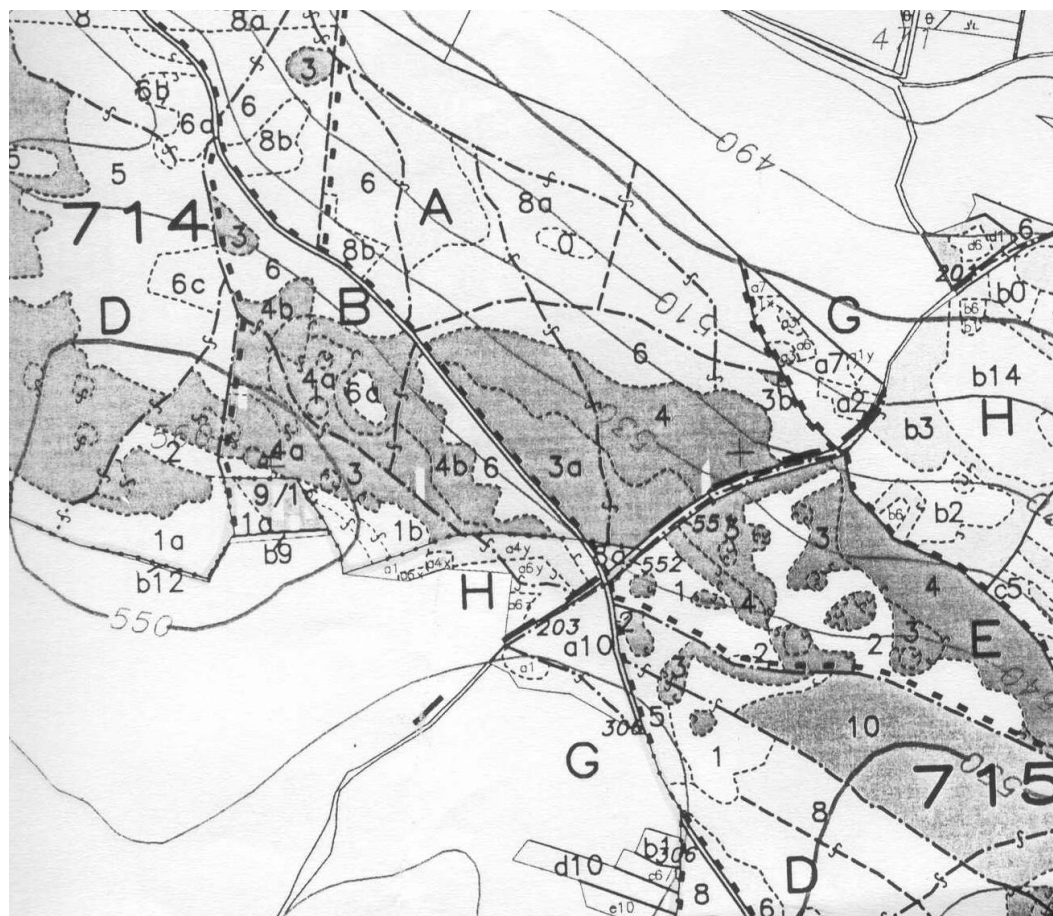

Odd+P	Kat	PS	Věk	HS	LT	Dřevina	%
113C	10	1	4	551	5S1	SM	100
113C	10	2	23	431	4K7	SM	75
113C	10	2	23	431	4K7	JD	5
113C	10	2	23	431	4K7	BK	15
113C	10	2	23	431	4K7	LP	5
113C	10	3	45	431	4K7	SM	70
113C	10	3	45	431	4K7	JD	10
113C	10	3	45	431	4K7	BO	10
113C	10	3	45	431	4K7	BK	10
113C	10	4	60	431	4K7	SM	55
113C	10	4	60	431	4K7	JD	5
113C	10	4	60	431	4K7	BO	10
113C	10	4	60	431	4K7	BK	30
113C	10	5	124	431	5K7	SM	50
113C	10	5	124	431	5K7	JD	20
113C	10	5	124	431	5K7	MD	30
113D	10	1	65	431	4K7	SM	50
113D	10	1	65	431	4K7	JD	5
113D	10	1	65	431	4K7	BO	20
113D	10	1	65	431	4K7	BK	25
113D	10	2	79	431	4K7	SM	55
113D	10	2	79	431	4K7	BO	18
113D	10	2	79	431	4K7	MD	26
113D	10	2	79	431	4K7	BK	1

Odd+P	Kat	PS	Věk	HS	LT	Dřevina	%
83B	10	1	3	431	4K3	borovice lesní	5
83B	10	1	3	431	4K3	bříza bradavičnatá	5
83B	10	1	3	431	4K3	smrk ztepilý	90
83B	10	2	20	431	4K3	borovice lesní	30
83B	10	2	20	431	4K3	bříza bradavičnatá	5
83B	10	2	20	431	4K3	duby	5
83B	10	2	20	431	4K3	smrk ztepilý	60
83B	10	3	28	431	4K3	buk lesní	10
83B	10	3	28	431	4K3	borovice lesní	20
83B	10	3	28	431	4K3	bříza bradavičnatá	4
83B	10	3	28	431	4K3	duby	2
83B	10	3	28	431	4K3	jedle bělokorá	2
83B	10	3	28	431	4K3	lípy	20
83B	10	3	28	431	4K3	modřín opadavý	2
83B	10	3	28	431	4K3	smrk ztepilý	40
83B	10	4	41	431	4K3	buk lesní	5
83B	10	4	41	431	4K3	borovice lesní	15
83B	10	4	41	431	4K3	duby	2
83B	10	4	41	431	4K3	jedle bělokorá	3
83B	10	4	41	431	4K3	jasan ztepilý	2
83B	10	4	41	431	4K3	javor mléč	10
83B	10	4	41	431	4K3	lípy	8
83B	10	4	41	431	4K3	smrk ztepilý	55
83B	10	5	77	433	4K3	borovice lesní	80
83B	10	5	77	433	4K3	modřín opadavý	10
83B	10	5	77	433	4K3	smrk ztepilý	10
83B	10	6	120	433	4K8	borovice lesní	95
83B	10	6	120	433	4K8	smrk ztepilý	5
83B	10	7	130	431	4K8	buk lesní	1
83B	10	7	130	431	4K8	borovice lesní	30
83B	10	7	130	431	4K8	jedle bělokorá	14
83B	10	7	130	431	4K8	smrk ztepilý	55
83D	10	1	1	431	4K3	smrk ztepilý	100
83D	10	2	10	431	4K3	borovice lesní	5
83D	10	2	10	431	4K3	smrk ztepilý	95
83D	10	3	30	431	4K3	buk lesní	1
83D	10	3	30	431	4K3	borovice lesní	30
83D	10	3	30	431	4K3	bříza bradavičnatá	1
83D	10	3	30	431	4K3	duby	1
83D	10	3	30	431	4K3	pseudotsuga tisolistá	3
83D	10	3	30	431	4K3	lípy	10
83D	10	3	30	431	4K3	modřín opadavý	4
83D	10	3	30	431	4K3	smrk ztepilý	50
83D	10	4	45	431	4K7	buk lesní	10
83D	10	4	45	431	4K7	borovice lesní	15
83D	10	4	45	431	4K7	jedle bělokorá	12
83D	10	4	45	431	4K7	lípy	3
83D	10	4	45	431	4K7	smrk ztepilý	60
83D	10	5	67	431	4K7	jedle bělokorá	5
83D	10	5	67	431	4K7	smrk ztepilý	95
83D	10	6	90	433	4K3	modřín opadavý	80
83D	10	6	90	433	4K3	smrk ztepilý	20
83D	10	7	105	431	4K3	bříza bradavičnatá	4
83D	10	7	105	431	4K3	jedle bělokorá	2
83D	10	7	105	431	4K3	modřín opadavý	4
83D	10	7	105	431	4K3	smrk ztepilý	90
83D	10	8	134	431	4K3	borovice lesní	42
83D	10	8	134	431	4K3	jedle bělokorá	8
83D	10	8	134	431	4K3	smrk ztepilý	50

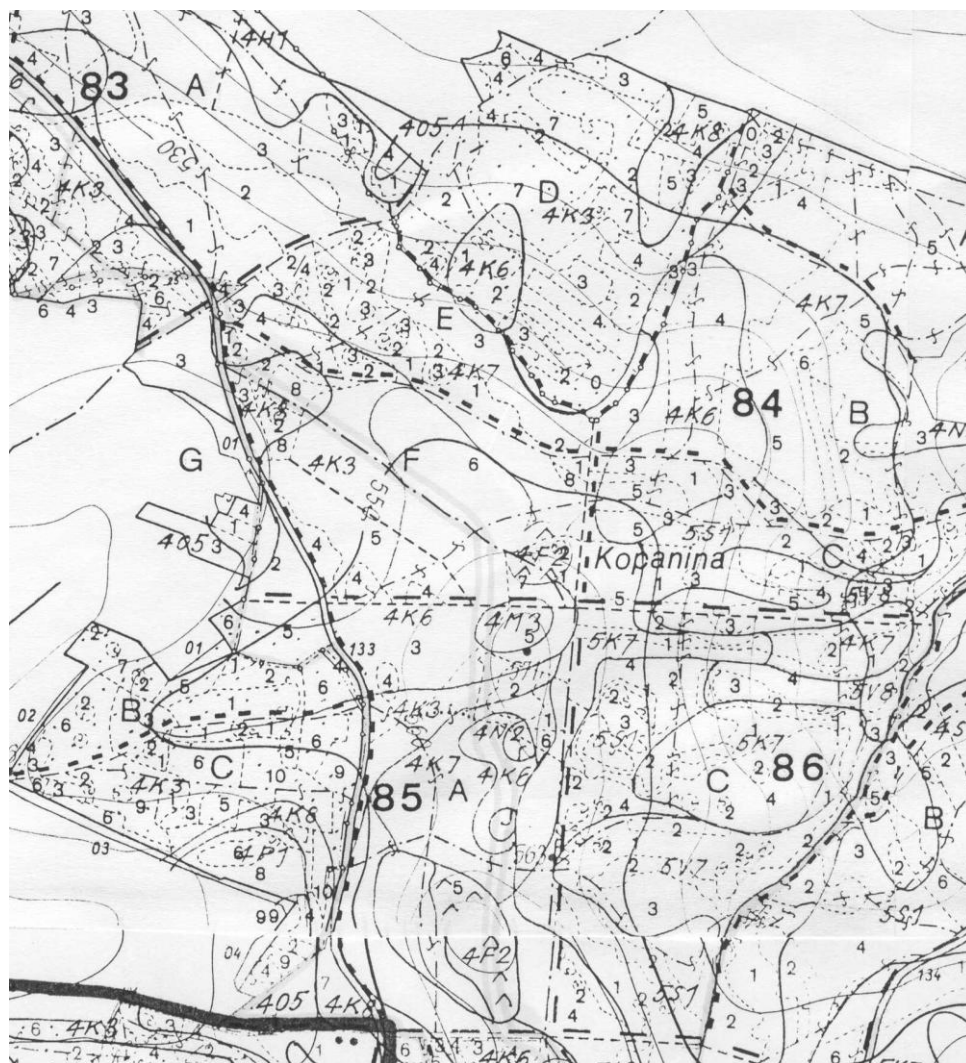
Doporučení	Cílem opatření v lesním porostu je zachování a ochrana, respektive prohloubení přirozeného charakteru stávajících porostů dle SLT. Stávající listnáče udržovat do vysokého věku převážně jen zásahy charakteru zdravotního výběru. Vhodnými opatřeními podpořit přirozenou obnovu žádoucích dřevin. V přiměřené míře zachovat podíl odumírajících a tlejících padlých stromů. Výchova zaměřená na udržení přirozené skladby a přechod na maloplošné podrostití hospodaření s dlouhou obnovní dobou. Přeměnit druhovou skladbu dle SLT. Cílová dřevinná skladba: 4K - kyselá bučina - buk 70%, jedle 20%, dub 10%, 5S - svěží jedlová bučina - jedle 50%, buk 50%, příměs klenu. Lesní porosty v rámci ÚSES musí být výhledově <i>lesy zvláštního určení potřebnými pro zachování biologické různorodosti podle §8 odst. (2) písm. (f).</i> Jedná se o <i>nejpřírodnější části hospodářsky využívané krajiny</i>, a tvoří tzv. „biologickou infrastrukturu“. Cílem je vznik <i>uceleného přírodě blízkého ekosystému</i>. Strategie musí být závislá na současném stavu, ideální je usměrňovaný polopřírodní vývoj. Principy ochrany lesa (včetně ponechání odumřelé dřevní hmoty) musejí být v souladu s oblastním plánem rozvoje lesů a podle dlouhodobých plánů péče schválených v dohodě orgánů státní správy ochrany přírody a lesního hospodářství. Zpravidla bez zvláštních omezení jsou principy péče o zvěř (nepočítá se však s jejím přikrmováním, nepůvodní druhy se však vylučují), pouze bez mysliveckých zařízení vedoucích ke koncentraci zvěře. Provozní cíl musí být kompromisem mezi přirozenou skladbou a lesnický odvozeným provozním cílem. Obecně platné řešení není, a je potřebné vytvořit diferencované postupy pro jednotlivé lokality, které nemůže tento ÚSES postihnout. Jako ideální se jeví využití publikace <i>Péče o chráněná území – II. Lesní společenstva, I. Michal, V. Petříček a kol., AOPaK Praha 1999.</i>
Mapovatel	EKOSERVIS České Budějovice 2004, Friedrich 1998

Číslo a název prvku územního systému ekologické stability				13	Kopaniny
Charakter	Význam	Velikost	Převažující STG	Využití	
Biocentrum	Lokální	4 ha	4AB34	Les	
Charakteristika	Biocentrum tvoří lesní skupiny v pozvolném S svahu hřebene mezi Hradem a Knížecím Kamenem SSV od Pivkovic. Smíšený porost s převahou SM, skupinově nebo jednotlivě vtroušen BK, DB, i LP, BR, JD, MD. V podrostu se porůznu objevuje BH, JR, KRO, BR, SM, BK, BC, OSK, MAL, DB. Bylinné patro převážně chudé, kulturního charakteru. Významné druhy: Centaurium erythraea, Atropa bella-donna, Epipactis helleborine. Zjištěné druhy bylin: Athyrium filix-femina, Atropa bella-donna, Avenella flexuosa, Calamagrostis arundinacea, Centaurium erythraea, Convallaria majalis, Epilobium montanum, Epipactis helleborine, Festuca gigantea, Fragaria vesca, Galeopsis tetrahit, Hieracium murorum, Impatiens noli-tangere, Luzula luzuloides, Luzula pilosa, Melampyrum pratense, Mycelis muralis, Oxalis acetosella, Poa nemoralis, Rumex obtusifolius, Senecio ovatus, Senecio sylvaticus, Vaccinium myrtillus, Viola reichenbachiana.				
					

	Odd+P	Kat	PS	Věk	HS	LT	Dřevina	%
	83B	10	1	3	431	4K3	borovice lesní	5
	83B	10	1	3	431	4K3	bříza bradavičnatá	5
	83B	10	1	3	431	4K3	smrk ztepilý	90
	83B	10	2	20	431	4K3	borovice lesní	30
	83B	10	2	20	431	4K3	bříza bradavičnatá	5
	83B	10	2	20	431	4K3	duby	5
	83B	10	2	20	431	4K3	smrk ztepilý	60
	83B	10	3	28	431	4K3	buk lesní	10
	83B	10	3	28	431	4K3	borovice lesní	20
	83B	10	3	28	431	4K3	bříza bradavičnatá	4
	83B	10	3	28	431	4K3	duby	2
	83B	10	3	28	431	4K3	jedle bělokorá	2
	83B	10	3	28	431	4K3	lípy	20
	83B	10	3	28	431	4K3	modřín opadavý	2
	83B	10	3	28	431	4K3	smrk ztepilý	40
	83B	10	4	41	431	4K3	buk lesní	5
	83B	10	4	41	431	4K3	borovice lesní	15
	83B	10	4	41	431	4K3	duby	2
	83B	10	4	41	431	4K3	jedle bělokorá	3
	83B	10	4	41	431	4K3	jasan ztepilý	2
	83B	10	4	41	431	4K3	javor mléč	10
	83B	10	4	41	431	4K3	lípy	8
	83B	10	4	41	431	4K3	smrk ztepilý	55
	83B	10	5	77	433	4K3	borovice lesní	80
	83B	10	5	77	433	4K3	modřín opadavý	10
	83B	10	5	77	433	4K3	smrk ztepilý	10
	83B	10	6	120	433	4K8	borovice lesní	95
	83B	10	6	120	433	4K8	smrk ztepilý	5
	83B	10	7	130	431	4K8	buk lesní	1
	83B	10	7	130	431	4K8	borovice lesní	30
	83B	10	7	130	431	4K8	jedle bělokorá	14
	83B	10	7	130	431	4K8	smrk ztepilý	55
Doporučení	Cílem opatření v lesním porostu je zachování a ochrana, respektive prohloubení přirozeného charakteru stávajících porostů dle SLT. Stávající listnáče udržovat do vysokého věku převážně jen zásahy charakteru zdravotního výběru. V přiměřené míře zachovat podíl odumírajících a tlejících padlých stromů. Výchova zaměřená na udržení přirozené skladby a přechod na maloplošné podrostní hospodaření s dlouhou obnovní dobou. Přeměnit druhovou skladbu dle SLT. Cílová dřevinná skladba: 4K - kyselá bučina - buk 70%, jedle 20%, dub 10%. Lesní porosty v rámci ÚSES musí být výhledově <i>lesy zvláštního určení potřebnými pro zachování biologické rozmanitosti podle §8 odst. (2) písm. (f)</i>. Jedná se o <i>nejpřírodnější části hospodářsky využívané krajiny</i>, a tvoří tzv. „biologickou infrastrukturu“. Cílem je vznik <i>uceleného přírodě blízkého ekosystému</i>. Strategie musí být závislá na současném stavu, ideální je usměrňovaný polopřírodní vývoj. Principy ochrany lesa (včetně ponechání odumřelé dřevní hmoty) musejí být v souladu s oblastním plánem rozvoje lesů a podle dlouhodobých plánů péče schválených v dohodě orgánů státní správy ochrany přírody a lesního hospodářství. Zpravidla bez zvláštních omezení jsou principy péče o zvěř (nepočítá se však s jejím příkrmováním, nepůvodní druhy se však vylučují), pouze bez mysliveckých zařízení vedoucích ke koncentraci zvěře. Provozní cíl musí být kompromisem mezi přirozenou skladbou a lesnický odvozeným provozním cílem. Obecně platné řešení není, a je potřebné vytvořit diferencované postupy pro jednotlivé lokality, které nemůže tento ÚSES postihnout. Jako ideální se jeví využití publikace <i>Péče o chráněná území – II. Lesní společenstva, I. Michal, V. Petříček a kol., AOPaK Praha 1999.</i>							
Mapovatel	EKOSERVIS České Budějovice 2004, Friedrich 1998							

Číslo a název prvku územního systému ekologické stability				14	Na bučkách
Charakter	Význam	Velikost	Převažující STG	Využití	
Biokoridor	Lokální	1700 m	4B3,4AB3,4A-AB3	Les	
Charakteristika	Biokoridor tvoří lesní porosty v členitých svazích vrchoviny kolem vrchu Hrad. V S části trasy převaha jehličnatých porostů SM a méně i BO, ve střední části trasy starší smíšené skupiny se SM a BK i stará listnatá skupina s BK, v J části trasy SM a BK smíšené mlaziny. Vedle uvedených hlavních dřevin je místy skupinově nebo jednotlivě vtroušen DB, JD, MD, ojediněle i LP, KL, BR, JR, ve starších porostech místy kotlíky BK tyčkoviny nebo mlaziny. V podrostu se objevuje BH, JR, KRO, BR, SM, BK, BC, OSK, MAL, DB, bylinné patro různého, převážně kulturního charakteru, porůznu se objevují i druhy květnatých bučin podsvazu Eufagenion, v převážně BK partiích i charakter holých bučin svazu Luz.-Fag. Významné druhy: Vicia sylvatica, Galium odoratum, Centaurium erythraea, Atropa bella-donna, Epipactis helleborine. Zjištěné druhy bylin: Athyrium filix-femina, Atropa bella-donna, Avenella flexuosa, Calamagrostis arundinacea, Centaurium erythraea, Convallaria majalis, Epilobium montanum, Epipactis helleborine, Festuca gigantea, Fragaria vesca, Galeobdolon luteum, Galeopsis speciosa, Galeopsis tetrahit, Galium odoratum, Hieracium murorum, Impatiens noli-tangere, Impatiens parviflora, Luzula luzuloides, Luzula pilosa, Melampyrum pratense, Melica nutans, Mercurialis perennis, Milium effusum, Mycelis muralis, Oxalis acetosella, Poa nemoralis, Rumex obtusifolius, Senecio ovatus, Senecio sylvaticus, Vaccinium myrtillus, Vicia sylvatica, Viola reichenbachiana.				

Odd+P	Kat	PS	Věk	HS	LT	Dřevina	%
84F	10	1	2	431	4K3	bříza bradavičnatá	5
84F	10	1	2	431	4K3	smrk ztepilý	95
84F	10	2	20	456	4K3	buk lesní	50
84F	10	2	20	456	4K3	borovice lesní	5
84F	10	2	20	456	4K3	bříza bradavičnatá	10
84F	10	2	20	456	4K3	smrk ztepilý	35
84F	10	3	40	431	4K8	buk lesní	30
84F	10	3	40	431	4K8	borovice lesní	10
84F	10	3	40	431	4K8	bříza bradavičnatá	2
84F	10	3	40	431	4K8	lípy	3
84F	10	3	40	431	4K8	smrk ztepilý	55
84F	10	4	50	431	4K3	buk lesní	10
84F	10	4	50	431	4K3	borovice lesní	35
84F	10	4	50	431	4K3	bříza bradavičnatá	3
84F	10	4	50	431	4K3	pseudotsuga tisolistá	5
84F	10	4	50	431	4K3	jedle bělokorá	5
84F	10	4	50	431	4K3	modřín opadavý	2
84F	10	4	50	431	4K3	smrk ztepilý	40
84F	10	5	71	431	4K3	buk lesní	7
84F	10	5	71	431	4K3	borovice lesní	33
84F	10	5	71	431	4K3	jedle bělokorá	3
84F	10	5	71	431	4K3	modřín opadavý	5
84F	10	5	71	431	4K3	smrk ztepilý	52
84F	10	6	90	431	4K6	borovice lesní	1
84F	10	6	90	431	4K6	jedle bělokorá	1
84F	10	6	90	431	4K6	modřín opadavý	10
84F	10	6	90	431	4K6	smrk ztepilý	88
84F	10	7	112	431	4K6	borovice lesní	19
84F	10	7	112	431	4K6	jedle bělokorá	6
84F	10	7	112	431	4K6	modřín opadavý	6
84F	10	7	112	431	4K6	smrk ztepilý	69
84F	10	8	125	431	4K8	borovice lesní	18
84F	10	8	125	431	4K8	jedle bělokorá	10
84F	10	8	125	431	4K8	smrk ztepilý	72
85A	10	1	5	431	4K7	modřín opadavý	10
85A	10	1	5	431	4K7	smrk ztepilý	90
85A	10	2	21	431	4K3	bříza bradavičnatá	5
85A	10	2	21	431	4K3	smrk ztepilý	95
85A	10	3	50	431	4K6	buk lesní	15
85A	10	3	50	431	4K6	borovice lesní	35
85A	10	3	50	431	4K6	bříza bradavičnatá	5
85A	10	3	50	431	4K6	smrk ztepilý	45
85A	10	4	65	431	4K6	pseudotsuga tisolistá	90
85A	10	4	65	431	4K6	smrk ztepilý	10
85A	10	5	95	431	4K7	buk lesní	9
85A	10	5	95	431	4K7	borovice lesní	18
85A	10	5	95	431	4K7	duby	1
85A	10	5	95	431	4K7	jedle bělokorá	1
85A	10	5	95	431	4K7	modřín opadavý	18
85A	10	5	95	431	4K7	smrk ztepilý	53
85A	10	6	114	431	4K7	buk lesní	25
85A	10	6	114	431	4K7	borovice lesní	21
85A	10	6	114	431	4K7	jedle bělokorá	8
85A	10	6	114	431	4K7	modřín opadavý	17
85A	10	6	114	431	4K7	smrk ztepilý	29

	Odd+P	Kat	PS	Věk	HS	LT	Dřevina	%
	91A	10	0	0	571	5V7	0	0
	91A	10	1	7	431	4K6	buk lesní	5
	91A	10	1	7	431	4K6	smrk ztepilý	95
	91A	10	2	19	431	4K6	buk lesní	50
	91A	10	2	19	431	4K6	smrk ztepilý	50
	91A	10	3	21	456	4K6	buk lesní	50
	91A	10	3	21	456	4K6	borovice lesní	10
	91A	10	3	21	456	4K6	pseudotsuga tisolistá	10
	91A	10	3	21	456	4K6	smrk ztepilý	30
	91A	10	4	41	456	4K6	buk lesní	70
	91A	10	4	41	456	4K6	jedle bělokorá	25
	91A	10	4	41	456	4K6	smrk ztepilý	5
	91A	10	5	120	551	5S1	buk lesní	10
	91A	10	5	120	551	5S1	borovice lesní	10
	91A	10	5	120	551	5S1	duby	10
	91A	10	5	120	551	5S1	jedle bělokorá	1
	91A	10	5	120	551	5S1	modřín opadavý	4
	91A	10	5	120	551	5S1	smrk ztepilý	65
Doporučení	Cílem opatření v lesním porostu je zachování a ochrana, respektive prohloubení přirozeného charakteru stávajících porostů dle SLT. Stávající listnáče udržovat do vysokého věku převážně jen zásahy charakteru zdravotního výběru. Vhodnými opatřeními podpořit přirozenou obnovu žádoucích dřevin. V přiměřené míře zachovat podíl odumírajících a tlejících padlých stromů. Výchova zaměřená na udržení přirozené skladby a přechod na maloplošné podrovní hospodaření s dlouhou obnovní dobou. Přeměnit druhovou skladbu dle SLT. Cílová dřevinná skladba: 4K - kyselá bučina - buk 70%, jedle 20%, dub 10%, 5S - svěží jedlová bučina - jedle 50%, buk 50%, příměs kleny, 5V – vlhká jedlová bučina - buk 50%, jedle 40%, klen 10%, příměs jasanu a smrku. Lesní porosty v rámci ÚSES musí být výhledově <i>lesy zvláštního určení potřebnými pro zachování biologické různorodosti podle §8 odst. (2) písm. (f)</i>. Jedná se o <i>nejpřírodnější části hospodářsky využívané krajiny</i>, a tvoří tzv. „biologickou infrastrukturu“. Cílem je vznik <i>uceleného přírodě blízkého ekosystému</i>. Strategie musí být závislá na současném stavu, ideální je usměrňovaný polo-přírodní vývoj. Principy ochrany lesa (včetně ponechání odumřelé dřevní hmoty) musejí být v souladu s oblastním plánem rozvoje lesů a podle dlouhodobých plánů péče schválených v dohodě orgánů státní správy ochrany přírody a lesního hospodářství. Zpravidla bez zvláštních omezení jsou principy péče o zvěř (nepočítá se však s jejím příkrmováním, nepůvodní druhy se však vylučují), pouze bez mysliveckých zařízení vedoucích ke koncentraci zvěře. Provozní cíl musí být kompromisem mezi přirozenou skladbou a lesnický odvozeným provozním cílem. Obecně platné řešení není, a je potřebné vytvořit diferencované postupy pro jednotlivé lokality, které nemůže tento ÚSES postihnout. Jako ideální se jeví využití publikace <i>Péče o chráněná území – II. Lesní společenstva, I. Michal, V. Petříček a kol., AO-PaK Praha 1999.</i>							
Mapovatel	EKOSERVIS České Budějovice 2004, Friedrich 1998							